

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2023
Τ.Θ. 1308, Τ.Κ. 380 01 ΒΟΛΟΣ, ΤΗΛ.: 24210 93502, 24210 93510, FAX: 24210 67903

ΚΩΔΙΚΟΣ: 2369

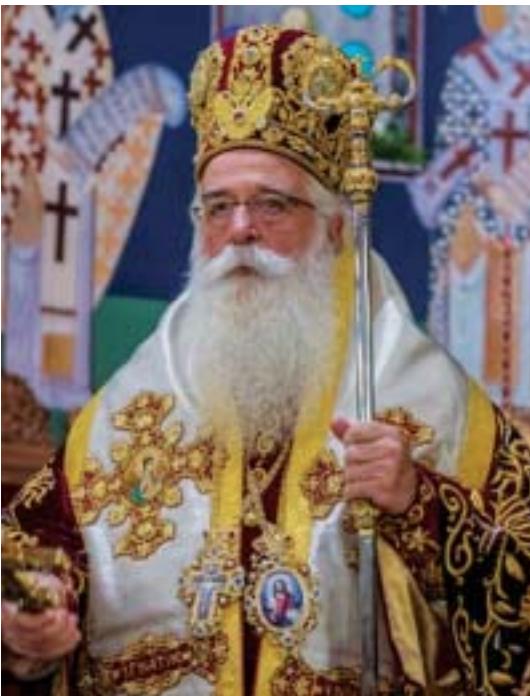
ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ 25 ΧΡΟΝΙΑ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

25 χρόνια! Αύτο είναι τό χρονικό διάστημα πού μᾶς χωρίζει από τήν ἄφιξη τοῦ Μητροπολίτη μας στήν εὐλογημένην πόλην τοῦ Βόλου. 25 χρόνια πατρικῆς παρουσίας, ἀκούραστης καὶ ἀοκνῆς προσπάθειας, ἢ ὁποία εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα ἡ Μητρόπολη Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ νά βρεῖ στό πρόσωπο τοῦ Ποιμενάρχη τῆς συμπαραστάτη σέ κάθε πνευματική προσπάθεια, ἀρώγο σέ κάθε πολιτιστική δράση, ὑποστηρικτή σέ κάθε δύσκολην περίσταση, ἀδελφό καὶ πατέρα γιά ὅλα ἀνεξαιρέτως τά μέλη τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, λαϊκούς καὶ κληρικούς, μεγάλους καὶ μικρούς. Ἀξιώθηκε, ἔτσι, ὁ εὐσεβής λαός τοῦ Βόλου καὶ τῆς εὐρύτερης περιοχῆς νά βρεῖ στό πρόσωπο τοῦ Μητροπολίτη Ἰγνατίου ἐναν ἄξιο συνεχιστή τοῦ ἔργου τοῦ μακαριστοῦ πρών Μητροπολίτη Δημητριάδος κυροῦ Χριστόδουλου, στοῦ ὁποίου τά βήματα ὁ Σεβασμιώτατος, πνευματικός του ἀδελφός ἄλλωστε, συνεχίζει ὡς ποιμένας νά βαδίζει.

Δέν ὑπῆρχε καταλλολότερη εὐκαιρία τίμης αὐτῆς τῆς ἐπετείου ἀπό τήν 29η Ιανουαρίου, ἥμέρα μνήμης τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ Ἅγιου Ἰγνατίου. Διότι τά χαρακτηριστικά τοῦ προσώπου τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Πατέρα τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπέτελεσαν διαρκῶς ὁδοδείκτη τοῦ ἔργου τοῦ τοπικοῦ μας Ἐπισκόπου, ὁ ὁποῖος θέλει διαρκῶς νά τροφοδοτεῖται καὶ νά ἐμπνέεται ἀπό τίς παρακαταθῆκες ἐκείνου πού φέρει τό ὄνομά του. Ἐκκλησιαστική ἐνόπιτα, διαρκὴ ἐπαγρύπνηση καὶ ἀνυπόκριτη οἰκειότητα ὑπῆρχαν καὶ συνεχίζουν νά ὑπάρχουν ὡς τά κύρια καὶ χαρακτηριστικά μᾶς ποιμαντορίας, ἢ ὁποία συνεχίζεται ἐν μέσω πρωτόγνωρων προκλήσεων ἄλλα καὶ εὐλογημένων πνευματικῶν εὐκαιριῶν.

25 ΧΡΟΝΙΑ ΘΕΟΦΙΛΟΥΣ ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΑΣ

Πανηγυρικῶς ἔόρτασε καὶ σεμνοπρεπῶς τίμησε ἡ Τοπική μας Ἐκκλησία τό διήμερο 28 καὶ 29 Ιανουαρίου τά ὄνομαστήρια τοῦ σεπτοῦ Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου, ἐπί τῆ μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν Ιερῶν Λειψάνων τοῦ Ἅγιου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου, ἄλλα καὶ τήν ἐπέτειο τῶν εἰκοσιπέντε ἐτῶν θεοφιλοῦς Ποιμαντορίας του, γεγονός πού τόν καθιστᾶ τόν μακροβιότερο Ποιμενάρχη τῆς Δημητριάδος ἀπό τό 1907 καὶ ἐντεῦθεν.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ο Μέγας Πανηγυρικός Πολυαρχιερατικός Ἐσπερινός τελέστηκε τήν παραμονή τῆς ἔορτῆς στόν Μητροπολιτικό Ἱερό Ναό Ἅγιου Νικολάου Βόλου, χοροστατούντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Αἰτωλίας & Ἀκαρνανίας κ. Δαμασκηνοῦ, συγχοροστατούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου, Κίτρους, Κατερίνης & Πλαταταμῶνος κ. Γεωργίου, Σταγῶν & Μετεώρων κ. Θεοκλήτου, Καστορίας κ. Καλλινίκου, Πολυανῆς & Κιλκισίου κ. Βαρθολομαίου, τῶν Θεοφ. Ἐπισκόπων Ὁλβίας κ. Ἐπιφανίου (Ὀρθόδοξην Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας) καὶ Νειλουπόλεως κ. Νικοδήμου (Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας) καὶ τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνατίου. Τούς Ἀρχιερεῖς πλαισίωσε πλῆθος Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν προσκυνητῶν, ἀντιπροσωπεῖες Ιερῶν Μονῶν, ἐνῶ παρέστησαν ὁ Υπουργός Ἐξωτερικῶν κ. Νικόλαος Δένδιας, ἢ Ὅφυπουργός Παιδείας & Θρησκευμάτων κ. Ζέτα Μακρή, ὁ Ὅφυπουργός παρά τῷ Πρωθυπουργῷ κ. Χρῆστος Τριαντόπουλος, οἱ Βουλευτές Μαγνησίας κ.κ. Χρῆστος Μπουκώρος, Κώστας Μαραβέγιας καὶ Ἀθανάσιος Λιούπης καὶ ὁ Δήμαρχος Βόλου κ. Ἀχιλλέας Μπέος.

Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Αἰτωλίας & Ἀκαρνανίας κ. Δαμασκηνός, ὁ ὁποῖος χαρακτηρισε τόν ἔορταζόμενο Ἅγιο Ἰγνάτιο «φλογερό Ἐπίσκοπο, φωτισμένο διδάσκαλο καὶ διαπρύσιο κήρυκα τῆς ἀλήθειας τοῦ Χριστοῦ, ἐμπνευσμένο ἐπιστολογράφο, πεπυρωμένο Ὁμολογητή καὶ Μάρτυρα». Ἀφοῦ ἀναφέρθηκε στόν βίο καὶ τό μαρτύριο τοῦ Ἅγιου, ἐπέμεινε στήν διδασκαλία του περί τῆς ἐνόπιας τῶν πιστῶν μέ τόν Ἐπίσκοπο, ὅπως προκύπτει μέσα ἀπό τίς ποιμαντικές του ἐπιστολές: «Τούς παρακαλεῖ, καὶ μέσω αὐτῶν κάθε χριστιανική κοινότητα, καθὼς καὶ τούς χριστιανούς τῶν καιρῶν μας, νά βαδίζουν πάνω στή γνώμη τοῦ ἐπισκόπου. Τούς καλεῖ νά συγκροτήσουν ἐνα πνευματικό χορό μέ τό πρεσβυτέριο, χορό συναρμοσμένο πάνω στόν ἐπίσκοπο, μέ τόν τρόπο πού εἶναι συναρμοσμένες οἱ κορδές πάνω στήν κιθάρα. Καὶ ἔτσι, μέ μία φωνή, μέ μία καρδιά, μέ μία θέληση, νά ἀπευθύνονται διά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρός τόν Θεό Πατέρα. Τήν

Συνέχεια στή σελ. 2.

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ 25 ΧΡΟΝΙΑ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Συνέχεια ἀπό τή σελ. 1.

ένόπτητα πιστῶν καί ἐπισκόπου θεωρεῖ ὁ Ἀγιος ἀπαραίτητο γιά τήν ἀποφυγή τῆς διάσπασης, πού ὁδηγεῖ στήν πλάνη καί στήν αἵρεση... Ὁποιος δέν ύποτάσσεται στόν ποιμένα, πού εἶναι εἰς τύπον τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ, διαχωρίζει τόν ἑαυτό του ἀπό τήν ἐκκλησιαστική κοινότητα καί τελικά ἀπό τόν Ἰδιο τόν Θεό μένει ἀνυπότακτος, διακυβεύοντας τήν ύπόθεση τῆς σωτηρίας του».

‘Απευθυνόμενος στόν Σεβ. Ποιμενάρχη μας, μέ ἀφορμή τήν διπλή ἐπέτειο του, ὁ κ. Δαμασκηνός διεκόρυξε ὅτι «πραγματώνοντας κάθε στιγμή τήν ἄνωθεν κλήση Σας καί τό ὄνομα πού Σᾶς δόθηκε κατά τή μοναχική Σας ἀφιέρωση, ὑπήρξατε καί παραμείνατε »· Ἰγνάτιος», δηλαδή πεπυρωμένος στόν ζῆλο τοῦ Θεοῦ καί στήν ἀγάπη τοῦ ποιμνίου Σας· μέ πόθο γιά τή Διακονία Σας· μέ λαχτάρα δχι γιά ἔξουσία ἀλλά γιά μαρτυρία· μέ τό χέρι πάντοτε στό ἄροτρο καί μή στρεφόμενος εἰς τά ὄπίσω· μέ ἔρωτα γιά τήν ἀγία Ἐκκλησία, ὡς κιβωτό σωτηρίας· μέ δινεκή μέριμνα νά τήν ἀναδείξετε λαμπρή καί εὐπρεπή· μέ ἀμείωτο κά-

ματο νά οίκοδομήσετε τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Δέν γνωρίζουν οἱ ὄφθαλμοί Σας νυσταγμό καί ἀνάπαιυση οἱ κρόταφοί Σας, ὅπως λέγει ὁ Ψαλμός, γιά νά ἀρθρώσετε λόγο γνήσιο, ὀρθόδοξο, πατερικό· δέν φοβεῖται ἥ ἐπισκοπική Σας ψυχή νά περιβάλλει μέ ἀγάπη, ἀπλότητα, ἡμερότητα καί ὑπομονή, τούς διαφορετικούς, τούς διαφωνοῦντες, τούς ἀντιπάλους, ἀκόμα καί τούς ἔχθρούς· πλήρης ἥ καρδία Σας ἀπό τόν ἔρωτα τῆς συμφιλίωσης, τῆς καταλλαγῆς, τῆς ἔνόπτητας ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, «ἴνα πάντες ὕσιν ἔν»· ἀκλόνητη ἥ σταθερότητά Σας στήν ὀρθόδοξην πίστη, πού πλειστάκις ἔχετε ἀποδείξει ὅτι εἶναι γιά Σᾶς φρόνημα καί τρόπος ὑπάρξεως· ἀμείωτη ἥ ἐπιθυμία τῆς προσφορᾶς στόν λαό Σας τῆς λογικῆς λατρείας, δχι μόνο κατά τίς λειτουργικές συνάξεις ἀλλά καί κάθε ἀλλη στιγμή τῆς διάφανης ζωῆς Σας».

Κατά τή διάρκεια τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἐσπερινοῦ, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ. Ἰγνάτιος ἀπένειμε τήν Ἀνώτατη Τιμπτική Διάκριση τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, τόν Χρυσό Σταυρό μετά Διπλώματος, σέ ἔναν σπουδαῖο, πολιό Κληρικό μας, τόν Πρωτοπρεσβύτερο Ἰωάννη Σταθόπουλο, ἐπί σειρά ἐτῶν Προϊστάμενο καί Ἐφημέριο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου. Τό βιογραφικό τοῦ τιμηθέντος ἀνέγνωσε ὁ Πρωτ. Δημήτριος Κατούνης, Ἐφημέριος τοῦ ἴδιου Ναοῦ.

‘Ο Σεβ. κ. Ἰγνάτιος χαρακτήρισε τόν π. Ἰωάννη «δῶρο Θεοῦ γιά τόν Ἐπίσκοπο», ἐπαίνεσε τό ἐκκλησιαστικό του ἦθος, τήν ἡρεμία, τήν πνευματικότητα καί τόν εὐχαρίστηση γιά τήν ἀνεκτίμητη προσφορά του στήν Τοπική μας Ἐκκλησία, ἰδιαιτέρως δέ στόν Ναό τῆς Ἀναλήψεως.

‘Απαντώντας, μέ ἔκδηλη συγκίνηση, ὁ π. Ἰωάννης τόνισε ὅτι «ἀποδέχομαι εὐχαρίστως τήν ἀπόφασή Σας αὐτή, διότι εἶμαι

βέβαιος ὅτι προέρχεται ἀπό τήν εἰλικρινή διάθεσή Σας καί ἀγάπη πρός τήν ταπεινόπτα μου». Εύχιθηκε δέ στόν Σεβασμιώτατο ὑγεία, μακρομέρευση καί ἀκμαίόπτη σωματικῶν καί πνευματικῶν δυνάμεων.

Στό τέλος τοῦ Ἐσπερινοῦ ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας εὐχαρίστησε τούς φιλοξενούμενούς Ἀρχιερεῖς γιά τήν τιμπτική καί ἀγαπητική παρουσία τους, ἀναφερόμενος στούς στενούς δεσμούς φιλίας καί ἀγάπης, πού τόν συνδέουν μέ ἔνα ἔκαστο ἔξ αὐτῶν. Ἐξῆρε τήν ἔνόπτη τῆς Ἐκκλησίας μας, πού διασώζεται μέσα στό Συνοδικό μας σύστημα, μάλιστα σέ δύσκολες συνθῆκες, τά τελευταῖα χρόνια. Ἰδιαιτέρως ἀναφέρθηκε στό πνευματικό του τέκνο, στόν χοροστατοῦντα Μητρόπολίτη κ. Δαμασκηνό, πού χαρακτήρισε «τό καλύτερο δῶρο τοῦ Θεοῦ», στά εἰκοσι πέντε χρόνια τῆς Ποιμαντορίας του καί τοῦ εὐχήθηκε νά πραγματώσει ἔργο σπουδαῖο καί μεγάλο στή Μητρόπολη πού ἥ Ἐκκλησία τόν ἔταξε, συνεχίζοντας τό ἔργο τῶν σπουδαίων προκατόχων του.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

‘Ανήμερα τῆς ἑορτῆς, τελέστηκε πανηγυρική, πολυαρχετική Θεία Λειτουργία στόν Ἱερό Ναό Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου, ἐν πληθύσμῃ Ἐκκλησία, ιερουργούντος τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ἰγνάτιου, συλλειτουργούντων τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Μεσσηνίας κ. Χρυσοστόμου, Λαρίσης & Τυρνάβου κ. Ἱερωνύμου, Πολυανῆς & Κιλκίσιου κ. Βαρθολομαίου, Αἰτωλίας & Ἀκαρνανίας κ. Δαμασκηνοῦ, τῶν Θεοφ. Ἐπισκόπων Ὁλβίας κ. Ἐπιφανίου καί Νειλούπολεως κ. Νικοδήμου, συμπροσευχούμενου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Φωκίδος κ. Θεοκτίστου. Συμμετεῖχε πλῆθος Κληρικῶν μας, ἀντιπροσωπείες Μοναστικῶν Ἀδελφοπίτων, ἥ Ὅψιουργός Παιδείας & Θρησκευμάτων κ. Ζέτα Μακρή, ὁ Ὅψιουργός παρά τῷ Πρωθυπουργῷ κ. Χρῆστος Τριαντόπουλος, οἱ Βουλευτές Μαγνησίας κ.κ. Κώστας Μαραβέγιας καί Ἀθανάσιος Λιούπης, ὁ Περιφερειάρχης Θεσσαλίας κ. Κώστας Ἀγοραστός, ἥ Αντιπεριφερειάρχης Μαγνησίας & Βορείων Σποράδων κ. Δωροθέα Κολυνδρίνη καί λοιποί ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν.

Τόν Θεῖο Λόγο κήρυξε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης & Τυρνάβου κ. Ἱερώνυμος, ὁ ὄποιος, παίρνοντας ἀφορμή ἀπό τὸ Ἀποστολικό ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας, παρατήρησε ὅτι τὸν Θεό τὸν βρίσκουμε στὴν Ἑκκλησίᾳ, «ὅπου καλλιεργεῖται καὶ ἀναπτύσσεται ἡ σχέση τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν Θεό, σχέση διαλεκτική». Ὁ κ. Ἱερώνυμος τόνισε ὅτι ὁ Θεός εἶναι μέσα μας, ὅσο κι ἂν ὁ ἀνθρωπὸς προσπαθεῖ νὰ διαστρέψει τὸ ἀποτύπωμά Του, ἔχει σπείρει στὴν ψυχή μας τὴ φωνή τῆς συνειδήσεως, «πόν ὄποια ὅχι ἀπλῶς κατασπάμε ἐλαστική, ἀλλὰ τὸν φιμώσαμε καὶ τὸν σκοτώσαμε... Ὁ Θεός, ὅμως, παραμένει μέσα μας καὶ ἐνεργεῖ γιά νὰ μᾶς κατευθύνει σ' αὐτό πού πρέπει νὰ γίνει... μᾶς καλεῖ ἡ ἀνακαλύψουμε τὸν ἑαυτό μας, γιά ν' ἀνακαλύψουμε τὸν Ἰδιο, πού εἶναι ἡ αἰτία τῶν πάντων, ἡ πηγή τοῦ εἶναι μας. Ἡν θέλουμε, λοιπόν, νὰ βροῦμε τὸν Θεό, πρέπει νὰ κοιτάξουμε μέσα μας, νὰ ἀσυχάσουμε, νὰ τὰ βροῦμε μὲ τὸν ἑαυτό μας καὶ αὐτομάτως θά τὰ βροῦμε μὲ τὸν Θεό...».

Ἀναφερόμενος στὸν ἔορταζόμενο Ποιμενάρχη μας, ὁ κ. Ἱερώνυμος ἐπεσήμανε ὅτι «μέσα ἀπό τὸ ἔργο τῆς Ἑκκλησίας, ἀγωνίζεται νὰ προσελκύει τὸν λαό πρός τὸν Χριστό, πού εἶναι ἡ ἀπαρχή καὶ ἐγγύηση τῆς σωτηρίας μας. Τὸ ἔργο του χαρακτρίζεται ἀπό Χριστοκεντρικότητα, γιατὶ πρῶτα ὁ ἴδιος μόρφωσε μέσα του τὸν Χριστό...».

Στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβ. κ. Ἰγνάτιος ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην του πρός τοὺς συλλειτουργούς Ἀρχιερεῖς, «ἡ παρουσία τῶν ὁποίων εἶναι μία τρανή καὶ ἔμπρακτη ἀπόδειξη τῆς ἐνόπτηας μέσα στὴν Ἑκκλησία μας, πού ἔσκινα

λίας & Ἀκαρνανίας κ. Δαμασκηνός, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Ὁλβίας κ. Ἐπιφάνιος, ἡ Ὑφυπουργός Παιδείας & Θρησκευμάτων κ. Ζέτα Μακρή καὶ ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν. Τὴν ἐκδήλωση ἔνοιξε τὸ Βυζαντινό σχῆμα τοῦ Μουσικοῦ Σχολείου Βόλου, ὑπό τῆς διεύθυνσης τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ κ. Εὐαγγέλου Παυλίδην.

Ἀκολούθησε ὄμιλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Αἰτωλίας & Ἀκαρνανίας κ. Δαμασκηνοῦ, ἐπί σειρά ἐτῶν Πρωτοσυγκέλλου τῆς Τοπικῆς μας Ἑκκλησίας, μὲ θέμα «25 χρόνια Ἀρχιερατείας Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου». Ὁ κ. Δαμασκηνός, πού ὡς νέος Διάκονος, ἀκολούθησε τὸν Σεβ. κ. Ἰγνάτιο στὸν Βόλο ἀπό τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς Ἀρχιερωσύνης του, περιέγραψε, κατ' ἀρχάς, τὸν Ποιμενάρχη μας ὡς ἀνθρώπο. Τὸν χαρακτήρισε «αὐθεντικό ἀνθρώπο, γνήσιο στὴν πίστη του, αὐθόρυμπο στὸν τρόπο».

Στὴ συνέχεια, τὸν περιέγραψε ὡς Ἑκκλησιαστικό ἥγετο, μὲ πανορθόδοξο κῦρος, πού ἔθεσε «κορωνίδα τοῦ ἔργου του τὸν πνευματικὴν τροφοδοσία καὶ στήριξη τοῦ ποιμνίου του, τῶν κληρικῶν του, καὶ τοῦ εὐλογημένου λαοῦ του, γιά τούς ὁποίους μεριμνᾶν υγιεινή, καὶ προσεύχεται ἀκατάπαυστα... ὁ ἐπανευαγγελισμός τῶν ἀνθρώπων τὸν ἀπασχολεῖ ἔντονα. Τὸν θεωρεῖ ἀνάγκην ἐπιτακτικήν, καθὼς «οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἀνθρωπος...». Ὁ κ. Δαμασκηνός ἀναφέρθηκε στὶς διεθνεῖς δράσεις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας, σὲ περιοχές πού περισσεύει ὁ πόνος, θερίζει ἡ πείνα καὶ οἱ σοβαρές ἀσθένειες, ὅπως ἡ Σερβία, χώρες τῆς Ἀφρικῆς, ὅπου παρεμβαίνει, «διά τοῦ Ἰδρύματος «Λειτουργοί Ὅγειας τῆς Ἀγάπης», γιά προσφορά ποικίλης ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας σὲ δοκιμαζόμενους πληθυσμούς, γιά τὴν ἀνακούφιση τῶν ἐμπερίστατων ἐντός καὶ ἐκτός τῶν συνόρων τῆς πατρίδας μας, γιά ἀσκητὴν προληπτικῆς ιατρικῆς, γιά ὑποστήριξη τῆς Ὁρθόδοξης Ἱεραποστολῆς μὲ παροχῆς ιατροφαρμακευτικῆς βοήθειας». Μῆλος γιά τὴν στήριξη τῶν Ἱερῶν Μονῶν, γιά τὴν προστασία τῶν Μοναστικῶν Ἀδελφοπτῶν, τῶν ἀνακαίνιστον παλαιῶν καὶ τῶν ἰδρυσην νέων Μοναστηρῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγάπην πού τρέφει γιά τοὺς Κληρικούς του. Ἰδιαίτερη ἀναφορά ἔκανε στὸν ἰδρυσην τοῦ Ἰδρύματος «Ἐπιμορφώσεως καὶ Ἐνισχύσεως τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου, «πού ἀποβλέπει στὸν κατάρτιση τῶν Ἱερέων, γιά νὰ ἀνταποκρίνονται ἀποτελεσματικότερα στὴ διακονία τους, ἀλλὰ καὶ στὸν παροχὴν οἰκονομικῆς βοήθειας καὶ συμπαράστασης στὶς ιερατικές οἰκογένειες. Ἐξασφαλίζεται ἔτσι ἡ μισθοδοσία καὶ ἡ ἀσφάλεια σὲ ἄμισθους κληρικούς, καὶ κατά συνέπεια ἡ συντήρηση καὶ ἀξιοπρεπής διαβίωση τῶν οἰκογενειῶν τους. Ἡδη, μὲ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, περὶ τούς τριάντα Ἱερεῖς μισθοδοτοῦνται ἀπό τὸ Ἰδρυμα, ἐνῶ παράλληλα ὑπάρχει μέριμνα καὶ γιά τὴν ὁμαδική ἀσφάλιση τῶν κληρικῶν».

Ἀναφέρθηκε, ἀκολούθως, στὸν μέριμνα τοῦ Ποιμενάρχου μας γιά τὴν νεότητα: «Λειτουργεῖ φροντιστήριο κατηχητῶν γιά τὴν ἀριτότερη κατάρτιση τους. Νεανικές συντροφίες, κατηχητικά σχολεῖα, φοιτητικές συναντήσεις, ἀλλὰ καὶ ὁ Σύνδεσμος Νέων στὴν πόλη μας, ἀνοίγουν στὰ νιάτα ἐναντίον της ζωῆς κοντά στὸν Χριστό. Ὁργανώνονται κατασκηνώσεις στὸ χωρίο ἀλλὰ καὶ στὸν πόλη, γίνονται ἐπετειακές ἐκδηλώσεις καὶ ἔξορ-

Συνέχεια στὶς σελ. 4.

ἀπό τὸ σῶμα τῆς Ἱεραρχίας, στὸ πλαίσιο τοῦ Συνοδικοῦ μας συστήματος, ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Ἱερωνύμου, ὁ ὄποιος ἐνώνει τὴν Ἱεραρχία ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ, γιά νὰ κρατήσουμε τὴν Ἑκκλησία ὡς Μάνα τοῦ λαοῦ μας καὶ μάλιστα, σὲ κρίσιμους καιρούς γιά τὸ Γένος καὶ τὴν Πατρίδα μας». Ὁ Σεβασμιώτατος εὐχαριστοῦσε τοὺς ἄρχοντες τοῦ τόπου, «μέ τοὺς ὁποίους ἔχουμε σφυροπλατύσεις ἐνόπτηας καὶ πνεῦμα ἀλλοπλοκατανόστησης». Εὐχαρίστησε, τέλος, ἀπό τοὺς πιστούς: «Εἶστε ἡ οἰκογένειά μου, οἱ ἀνθρωποί μου, ἡ καρδιά καὶ ἡ ζωή μου. Ἀφιερώθηκα σὲ ἐσᾶς καὶ τὸν τόπο μας καὶ ἀγωνίζομαι νὰ φανῶ ἀντάξιος τῶν περιστάσεων, ἐλπίζοντας ὅτι ὁ Θεός θά μὲ ἐλεησει, θά συγχωρήσει τὶς ἀμαρτίες μου καὶ θά μοῦ δίνει τὴν χαρά τῆς συμπόρευσης μὲ ἐσᾶς».

ΛΑΜΠΡΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Μέ μία λαμπρή καὶ πανηγυρική ἐκδήλωση στὸ Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας ὁλοκληρώθηκαν οἱ ἔορταστικές ἐκδηλώσεις γιά τὰ εἴκοσι πέντε χρόνια θεοφιλοῦ Ποιμαντορίας τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου. Ἀπό νωρίς τὸ ἀπόγευμα πλῆθος κόσμου, Κληρικοί καὶ λαϊκοί, συνέρρευσαν στὸ Κέντρο, γιά νὰ εὐχηθοῦν στὸν Ποιμενάρχη μας καὶ νὰ παρακολουθήσουν τὴν ἐκδήλωση, πού μὲ περισσοτέρη ἐπιμέλεια καὶ ἀγάπη ἐτοίμασαν τὰ στελέχη τῆς Τοπικῆς μας Ἑκκλησίας.

Στὴν ἐκδήλωση παρέστησαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Φθιώτιδος κ. Συμεών, Πολυανῆς & Κιλκισίου κ. Βαρθολομαῖος, Αἰτω-

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ 25 ΧΡΟΝΙΑ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Συνέχεια ἀπό τή σελ. 3.

μήσεις, ἐκδίδονται σειρές πρωτοποριακῶν βιοθημάτων γιά τά καπηκτικά σχολεῖα, προσφέρονται φροντιστριακά μαθήματα, χορηγούνται ὑποτροφίες, λειτουργοῦν σχολές γονέων, διοργανώνονται γιορτές καὶ συνέδρια». Ἰδιαίτερο ἀναφορά ἔκανε στὸν πίστη τοῦ κ. Ἱγνατίου στὸν ἐλεύθερο διάλογο, «πού ἀποτελεῖ τὸν πιὸ χαρακτηριστικὴ ἔκφραστο τοῦ ἀγαπητικοῦ ὥθους» καὶ ὅδηγος στὸν ἴδρυση τῆς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν, «πού ἀποτελεῖ, ἀναμφισβήτητα, πρωτοποριακό δημιούργημά του». Ἐξῆρε τὸν ἀγάπη τοῦ γιά τὸν τόπο μας, πού φάντηκε μέ τὸν ἴδρυση τοῦ φορέα πολιτισμοῦ «Μαγνήτων Κιβωτός», πού ἀναδεικνύει «τὸ μοναδικὴ πολιτισμικὴ κληρονομιά τῆς περιοχῆς μας καὶ κατατάσσεται στὸν πρώτη γραμμὴ πολιτιστικῆς δράστης στὴ Μαγνησία». Ὁμως, ἡ βασικὴ μέριμνά του εἶναι ἡ ἐνόπτητα τῶν ἀνθρώπων καὶ «λειτουργεῖ ὡς παράγοντας καὶ ἐγγυοπτής ἐνόπτητας πρὸς τρεῖς ταυτόχρονα ἀξονες: Ἡ ἐνόπτητα τῆς πίστεως, μέ δύναμην καὶ προοπτική... Ἡ ἐνόπτητα μέ τὸν Πολιτεία, καθὼς στὸνει γέφυρες ἐπικοινωνίας μέ τοὺς ἄρχοντες τοῦ τόπου, τοὺς πολιτικούς καὶ τοὺς στρατιωτικούς... καὶ ἡ ἐνόπτητα τῶν Χριστιανῶν. Κρατώντας ἀπαραχάρακτο τὸν ἀλήθεια τῆς πίστεώς μας, ξεπερνώντας μέ ἄρχοντιά καὶ διάκριση τίς ὅποιες ἀβάσιμες ἀρνητικές ἐπιθέσεις καὶ σχόλια, κηρύσσει τὸν ἀνάγκη συσπείρωσης τῶν Χριστιανῶν, ἰδιαίτερα στοὺς ζοφερούς καιρούς πού ζοῦμε».

Ο κ. Δαμασκηνός τόνισε τὴ γενικὴ ἀποδοχή πού ἀπολαμβάνει ὁ Ποιμενάρχης μας, ὡς μέλος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος -ὅπου λειτουργεῖ ὡς παράγοντας ἐνόπτητας καὶ καταλλαγῆς- ἡ ὅποια τοῦ ἀνέθεσε τὸν προεδρία δύο νευ-

ραλγικῶν Συνοδικῶν Ἐπιτροπῶν: Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων καὶ Πολιτιστικῆς Ταυτόπτοιος. Τέλος, ὁ κ. Δαμασκηνός περιέγραψε τὸν Γέροντά του ὡς Ποιμένα καὶ Πνευματικό Πατέρα, ὁ ὅποιος «πρώτιστα ἀγαπᾶ, καὶ περιβάλλει ὅλους μὲ μία γλυκιά ζεστασιά... Ἐκεὶ τὸ χάρισμα πληθωρικά νά οἰκοδομεῖ καὶ νά ἀνασπλώνει στὶς ψυχές τίς αἰώνιες ἀξίες μὲ τὸ χρυσάφι τοῦ λόγου του. Συμβουλεύει ἀλλὰ καὶ μυσταγωγεῖ, πείθει ἀλλὰ καὶ ἐμπνέει. Ἐκεὶ τὸν ἰκανότητα νά μεταλαμπαδεύει τὸν ἐνθουσιασμό του, τὸν αἰσιοδοξία καὶ τὴ χαρά στὰ πνευματικά του παιδιά...».

Ἡ ἐκδήλωση συνεχίστηκε μέ μουσικό πρόγραμμα ἀπό τὴν Χορωδία καὶ τὸν ὄρχηστρα Ἑλληνικῆς Μουσικῆς τοῦ Μουσικοῦ Σχολείου, ὑπὸ τὴ διεύθυνση τῆς κ. Σεβαστῆς Μαζέρα καὶ τοῦ μαέστρου Ζαφείρη Κουκουσέλη, πού ἀπέσπασαν τὸ πληθωρικό κειροκρότημα ὅλων.

Τὸν καταληκτήριο λόγο εἶχε ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἱγνατίος, ὁ ὅποιος, μέ συγκίνηση, εὐχαρίστησε τοὺς τρεῖς ἀνθρώπους πού τὸν ἀκολούθησαν, ἀπό τὸν πρώτη μέρα, στὸ μεγάλο ταξίδι του στὴ Μητρόπολί μας, τὴν ψυχομάνα του κ. Μαρία, τὸν Διάκονό του π. Δαμασκηνό καὶ τὸν ὁδηγὸ του Βασίλη. Μνημόνευσε εὐγνωμόνως τὸν Μακαριστό Γέροντά του Μητροπολίτη Πειραιῶς Καλλίνικο καὶ τὸν Μακαριστό προκάτοχὸ του Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο: «Χάρον σ' αὐτούς εἴμαστε ἐδῶ, μᾶς τοὺς δώρισε ὁ Θεός στὶς ζωῆς μας, μακάρι νά φανοῦμε ἀντάξιοι τους». Εὐχαρίστησε, ἐπίσης τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἱερώνυμο, «γιατί κοντά του ἔχουμε σμιλεύσει μία ἐνόπτητα μέσα στὸν Ἱεραρχία, πού ἀποτελεῖ τὸν πεμπτουσία τοῦ ἔργου μας. Ζητῶ παντοῦ τὸν ἐνόπτητα, ζητῶ νά ζοῦμε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, πού σημαίνει Τριαδικό τρόπο ζωῆς, πού σημαίνει, τελικά, ἀγάπη». Τέλος, εὐχαρίστησε θερμά τὸ Μουσικό Σχολεῖο Βόλου, τὸν παρουσιαστὴ τῆς ἐκδήλωσης κ. Νικόλαο Βαραλή καὶ τὸν Πρωτοσύγκελλο τῆς Μητροπόλεως μας, ὁ ὅποιος εἶχε τὴ γενικὴ ἐπιμέλεια τῆς ἐκδήλωσης. •

Άναγέννηση τοῦ ἀνθρώπου-Άναγέννηση τοῦ Γένους

ΤΟΥ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Η 25η Μαρτίου, ἀπό τή δημιουργία τοῦ πρώτου ἀνεξάρτητου Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ ἐντεῦθεν, προσέλαβε γιά ἐμᾶς τούς Ἑλληνες διπλή διάστασην. Ἡ πρώτη εἶναι ἡ Ἐκκλησιαστική, καθὼς τήν ἡμέρα αὐτή ἔορτάζουμε τήν κορυφαία Θεομπορική ἔορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Παναγίας Παρθένου. Ἡ δεύτερη εἶναι ἡ ἑθνική, καθὼς σήμερα ἔρχεται στόν νοῦ τό θαῦμα τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ τῆς Ἐθνικῆς μας Παλιγγενεσίας, ὅστερα ἀπό μιά μαύρη καὶ μαρτυρική περίοδο τετρακοσίων χρόνων τουρκικῆς σκλαβιᾶς.

Μέ τόν Εὐαγγελισμό τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἀρχίζει νά ἔχουφαίνεται τό Μυστήριο τῆς Θείας Οἰκονομίας· τό σχέδιο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ γιά τή σωτηρία τοῦ κόσμου. Πρόκειται γιά μέγα καὶ ὑπέρλογο γεγονός. «Ποιός ἄνθρωπος μπορεῖ νά συλλάβει τό ἄπειρο βάθος τοῦ Μυστηρίου τοῦ Εὐαγγελισμοῦ; Ὁ Θεῖος Λόγος γίνεται ἐκεῖνο πού δέν ἦταν, δηλαδή ἄνθρωπος· καὶ γινόμενος ἄνθρωπος μένει πάλι καὶ ἐκεῖνο πού ἦταν, δηλαδή Θεός. Ἀλλά καὶ ἡ Παναγία ἔγινε ἐκεῖνο πού δέν ἦταν, δηλαδή Μητέρα καὶ ἔμεινε ἐκεῖνο πού ἦταν πρῶτα, δηλαδή Παρθένος! Μυστήρια, πού, ἀν δέν πιστεύει ὁ ἄνθρωπος στήν ἀγάπη καὶ στήν παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ, ὅσο καὶ νά παιδέψει τό μυαλό του δέν πρόκειται ποτέ νά κατανοήσει¹. Μπροστά στό θαῦμα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὁ λεγόμενος ὄρθος λόγος ὑποφέρει. Ἡ ἄνθρωπινη ἐπιστημοσύνη παρανοεῖ. Οἱ ἄνθρωποι τῆς πίστης, ὅμως, τό προσεγγίζουν μέ τέλειρο εὐγνωμοσύνη στό ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεός, στό πρόσωπο τῆς Παναγίας, τοποθετεῖ μιά γέφυρα μεταξύ οὐρανοῦ καὶ γῆς. Ἡ Μαρία γίνεται ἡ κλίμακα τῆς ἐνανθρώπησης τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς θέωσης τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ στιγμή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἶναι ἡ ἀρχή τῆς ἀναγέννησης τοῦ ἀνθρωπίνου γένους καὶ τῆς ἀποκατάστασής του στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Περνώντας στήν ἑθνική διάσταση τῆς ἔορτῆς θά ἐπιστημάνουμε τήν ἀρχή τῆς ἀναγέννησης τοῦ σκλαβωμένου Γένους. Ὁ ταπεινωμένος καὶ σκλαβωμένος Ἑλληνισμός ξεστικώνεται καὶ ἐπιειδεῖ τό θαῦμα τῆς ἐπανάστασης, ἔνα θαῦμα πού ξεπερνᾶ τή λογική, ἀντίκειται στά δεδομένα τῆς ἐποχῆς καὶ ὁδηγεῖ στήν ὄδο τῆς ἐλευθερίας. Σ' αὐτό τόν ἀνυπέρβλητο ἀγώνα ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας ὑπῆρξε καταλυτικά σημαντικός, γιατί ἡ Ἐκκλησία, ὡς ἡ μόνη ὄργανωμένη ὄντόπτη του σκλαβωμένου Ἑλληνισμοῦ, ἔγινε μπροστάρισσα καὶ ὁδηγός στήν ἀγώνα γιά τήν ἐλευθερία. Ὁ ἀγώνας αὐτός δέ θά μποροῦσε ποτέ νά ἀναληφθεῖ, ἀν στά τετρακόσια χρόνια τῆς σκλαβιᾶς, ἡ Ἐκκλησία, μέ τούς παπάδες καὶ τούς καλογήρους της, δέν ἀναλάμβανε τό βαρύ-

τατο ἰστορικό χρέος νά προστατέψει τό Γένος ἀπό τούς ὄργανωμένους ἔξισλαμισμούς, νά διατρίψει ζωντανή τήν Ἑλληνική γλώσσα καὶ Παιδεία, τήν Ἑλληνική αὐτοσυνειδοσία, τήν πολύτιμη Θρησκευτική καὶ πολιτιστική παράδοση τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τήν Ὁρθόδοξην πίστη, κρατώντας, ἔτσι, ἀκμαῖο τό ὄραμα τῆς ἐλευθερίας. Αὐτή ἡ πίστη στόν Χριστό καὶ ἡ ἀγάπη γιά τή σκλαβωμένη πατρίδα ἔγιναν οἱ βάσεις πάνω στήσ όποιες στηρίχθηκαν οἱ ἐπαναστατημένοι πρόγονοι μας γιά νά ἐπιτύχουν τήν παλιγγενεσία.

Τήν ἴδια στιγμήν ἡ Ἐκκλησία, ἐκείνη τήν ἐποχή, ἔδωσε καὶ τό αἷμα της στόν ἀγώνα γιά τήν ἐλευθερία. Ἡ ἰστορία ἔχει καταγράψει ἐντεκα Οἰκουμενικούς Πατριάρχες, μέ πρωτο τόν Ἐθνοϊερομάρτυρα Γρηγόριο τόν Ε', ἐκατό Ἀρχιερεῖς καὶ ἔξι κιλιάδες κληρικούς καὶ Μοναχούς, οἱ ὄποιοι, μέ τό αἷμα καὶ τή θυσία τους, πότισαν τό δένδρο τῆς ἐλευθερίας.

Κι ὅμως, τά τελευταῖα χρόνια στόν τόπο μας ἐπικειρεῖται μία ἀνίερη προσπάθεια εύτελισμοῦ καὶ ἀπομυθοποίησης τού ρόλου καὶ τῆς προσφορᾶς τῆς Ἐκκλησίας στόν ἀγώνα τοῦ '21. Στήν ἐπιχείρηση αὐτή στρατεύονται, δυστυχῶς, καὶ ἐγχώριες δυνάμεις πού, εἴτε ἔρμηνεύουν τήν ἰστορία μέ ὑποκειμενικά κριτήρια, κάτω ἀπό τό πολιτικό-ἰδεολογικό τους πρίσμα, εἴτε ἔχυπηρετοῦν ἐλεγχόμενα συμφέροντα, πού στοχεύουν στήν παραχάραξη καὶ στή θυσία τῆς ἀληθινῆς ἰστορίας, στόν βωμό ἐλεγχόμενων καὶ σαθρῶν γεωπολιτικῶν σχεδιασμῶν. Ἡ προσπάθεια αὐτή δέν εἶναι ἀσχετική μέ τή θέση στήν όποια βρίσκεται ὁ Ἑλληνισμός σήμερα, ἔχαρτημένος ἀπό τά διεθνή συμφέροντα, πού δέ σέβονται τήν Ἑλληνική ἰστορία, ἐπειδή πρῶτοι δέν τήν σεβόμαστε ἐμεῖς. Πρῶτοι ἐμεῖς ἀνεχόμαστε τήν παραχάραξη της, πρῶτοι ἐμεῖς τήν ὑποβαθμίζουμε στήν ἐκπαιδευτική διαδικασία, πρῶτοι ἐμεῖς ἀπαξιώνουμε ἐκείνους πού, σέ πεισμα τῶν καιρῶν, κάνουν τά πάντα γιά νά τήν ἀναδείξουν καὶ νά τήν διδάξουν στά ἀνιστόρητα παιδιά μας.

Τό μόνυμα τῆς σημερινῆς ἔορτῆς εἶναι ὅτι Χριστός καὶ Ἑλλάδα πᾶνε μαζί. Εἶναι μεγέθη ἄρροκτα συνδεδεμένα μεταξύ τους καὶ αὐτό συνιστά την καὶ ιερό χρέος, νά τά κρατήσουμε ζωντανά μέσα μας ἀλλά καὶ στήν Ἑλλάδα τής ἐποχῆς μας. Μόνο ἔτσι θά ἀποκτήσουμε καὶ πάλι τήν χαμένην αὐτοπεποίθησην μας· μόνο ἔτσι θά ἀναγκάσουμε τούς σύγχρονους πολιορκητές μας νά μᾶς σεβαστοῦν μόνο ἔτσι θά καταφέρουμε νά βγοῦμε ἀπό τό τέλμα καὶ νά δοῦμε τό μέλλον μας μέ αἰσιοδοξία.

1. Π. Β. Πάσχος, «Ἐρως Ὁρθοδοξία», σ. 60.

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ

Πενθήμερη ἐκδρομή

KYPROS

28 Σεπτεμβρίου-2 Οκτωβρίου 2023

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ - ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ ΘΕΣΕΩΝ:

Βιβλιοπωλεῖο «ΛΥΧΝΟΣ»,

Τηλ.: 24210 32916, Κ. Καρτάλη 160 Βόλος.

Ιερατικές Συνάξεις: Τά Μυστήρια τοῦ Λόγου

Γ' ΓΕΝΙΚΗ ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ

Η 3η Γενική Ιερατική Σύναξη της Ιερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος, γιά τό τρέχον Ιεραποστολικό έτος, πραγματοποιήθηκε (14/12) στο Συνεδριακό Κέντρο Θεσσαλίας, ύπό την προεδρία του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου.

Κεντρικό θέμα της Συνάξεως ήταν «Τό Μυστήριο τοῦ Λόγου». Πρώτος όμιλοπής ήταν ὁ **Άρχιμ. Νεκτάριος Καροκώπης**, Ιεροκήρυκας τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἀθηνῶν, μέ θέμα «Προετοιμασία τοῦ Θείου Κηρύγματος-Πρακτικές ὄδηγίες». Ο όμιλοπής τόνισε, μεταξύ ἀλλών, ὅτι εἶναι γεγονός μεγάλης σπουδαιότητας ὅτι ή Εκκλησία τεῖ ἀπό την τράπεζα τῆς Θείας Εὐχαριστίας, πού εἶναι τό κέντρο καὶ ὁ πυρήνας της, ἀλλά καὶ ἀπό την τράπεζα τοῦ Θείου Λόγου.

Γ' αὐτό, ὁ κήρυκας τοῦ Θείου Λόγου ὀφείλει νά έτοιμαζεται διαρκώς, γιά νά ἀνταποκρίνεται αἰσίως στήν ύψηλή του ἀποστολή. Πιό συγκεκριμένα, πρέπει νά τεῖ μέσα στό κλίμα τῆς ὄρθοδοξίου πνευματικότητος, νά ἀγωνίζεται νά ἀποκτήσει «ὅμοιθειαν Θεοῦ» (Ἴγνατίος ὁ Θεοφόρος) καὶ νά καταρτίζεται συνεχῶς μέ τή μελέτη ἀξιόλογων βιβλίων, τίν ἀκρόασην καλῶν ὄμιλοτῶν καὶ τίν κατανόησην τῶν ποικίλων δυσκολιῶν τῶν ἐνοριτῶν του, ὥστε νά μπορεῖ νά τούς φανεῖ ἀρωγός μέ ἔργα καὶ λόγια.

Ἐπόμενος όμιλοπής ήταν ὁ **Πρωτ. Θωμᾶς Χρυσικός**, Προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Ειρήνης Αἰόλου, μέ θέμα «Σύγχρονες προκλήσεις τοῦ Θείου Κηρύγματος-Τό κήρυγμα στήν ἐποχή μας».

Ο π. Θωμᾶς ἀναφέρθηκε στόν παρακλητικό χαρακτήρα τοῦ κηρύγματος, γιά τήν ἐνδυνάμωση τοῦ λαοῦ, μέσα ἀπό τό ὄποιο πρέπει νά μαρτυρεῖται, ἐν βιώματι, ἡ Αναστάσιμη ἀλήθεια καὶ νά καθίσταται διακριτός ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Ἰδιαίτερο ἀναφορά ἔκανε στήν ἀδυναμία τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου νά κατανοήσει τίν ἔννοια τῆς ἀμαρτίας, γι' αὐτό τήν ἀρνεῖται. Ἡ λογική τοῦ δικαιωματισμοῦ ἀντίδρα σέ κάθε ἀπόπειρα ἐλέγχου τῶν ἀνθρωπίνων ἐπιλογῶν. Ὁμως, τίς διαδρομές τῆς ἀνθρώπινης ἐλευθερίας δέν τίς κλείνει κανείς ἄλλος ἀπό τή συνείδηση τῆς προσωπικῆς μετανοίας. Κατά τόν όμιλοπή, ἡ Εκκλησία δέν ἀποκλείει παρά μόνον δείχνει τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Γ' αὐτό, τό ἔργο μας δέν συνίσταται στήν ἀστυνόμευση τοῦ ἀνθρώπινου ἥθους, ἄλλά στήν πατρότητα. Γιά νά ἐπιστρέψει ὁ ἀμαρτωλός πρέπει νά πειστεῖ ὅτι θά βρεῖ τήν εἰκόνα τοῦ στοργικοῦ πατέρα ἐγκατεστημένη μέσα του. Ο ἀνθρωπος ἀμαρτάνει, ὅταν γνωρίζει ἔναντι Ποίου ἀμαρτάνει. Κλείνοντας τήν ὄμιλία του, ἐπεσήμανε ὅτι τό κήρυγμα ὀφείλει νά ύπογραμμίζει τήν προοπτική τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίᾳ.

Δ' ΓΕΝΙΚΗ ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ

Η 4η Γενική Ιερατική Σύναξη της Ιερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος (24/1), είχε θέμα «Τό Μυστήριο τῆς Ἱερωσύνης».

Πρώτος όμιλοπής ήταν ὁ **Άρχιμ. Παῦλος Σταματᾶς**, Προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀναργύρων Βεροίας, μέ θέμα «Ἀναζωπυρώνοντας τό χάρισμα: προβλήματα, δυσκολίες, προκλήσεις στό Ιερατικό λειτουργημα». Ο όμιλοπής ἐπεσήμανε τά προβλήματα, τίς δυσκολίες καὶ τίς προκλήσεις τοῦ Ιερατικοῦ λειτουργήματος πού ἀφοροῦν στήν πνευματική κατάσταση καὶ πορεία τοῦ ποιμένος ιερέ-

ως, σέ σχέση μέ τόν ἔαυτό του καὶ μέ τό ποιμνιό του, τά ὅποια, κατά τόν ιερό Χρυσόστομο εἶναι «ἡ ἀδιαφορία καὶ ἡ ραθυμία, ἡ ἐνασχόληση μέ γνίνα καὶ λασπώδη, ἡ ἔλλειψη ἐμπρακτῆς ἀγάπης καὶ ἐλεημοσύνης. Ἐνῶ τά ἀντίδοτά τους εἶναι: ἡ φροντίδα, ἡ προσοχή, ἡ παρροσία, ἡ χαρά, ἡ εὐφροσύνη καὶ ἡ γενναία στάση ἀπέναντι σέ κάθε πειρασμό». Ἀναφέρθηκε, ἐπίσης, στήν ἀρετή τοῦ Ιερέως, ὅχι μόνον ὡς ἀποφυγή τοῦ κακοῦ, ἀλλ' ὡς ἀδιάκοπη προσπάθεια πνευματικῆς τελειώσεως.

Ἄκολούθως, ὁ όμιλοπής ἀναφέρθηκε στά προβλήματα, τίς δυσκολίες καὶ προκλήσεις στήν ἀσκητικό έργου τοῦ ποιμαντικοῦ πληροφόρου σέ σχέση μέ τήν κατάσταση τοῦ ποιμνίου. Αὐτά εἶναι ἡ ἔλλειψη εύσεβειας πρός τόν Θεό καὶ ἀγάπης πρός τόν πλησίον, ἡ ποικιλομορφία καὶ τό εύμετάβολο τῶν ἀνθρώπων, ἡ ἀπομάκρυνση τῶν πιστῶν ἀπό τήν Εκκλησία καὶ ἡ τυπική συμμετοχή τους στή Μυστηριακή ζωή.

Ἐπόμενος όμιλοπής ήταν ὁ **Πρωτ. Απόστολος Κόκορης**, Πρόεδρος τῆς Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου Ἀγίου Ἐλευθερίου Βόλου, μέ θέμα «Ο Ἱερέας μεταξύ ἐνορίας καὶ οἰκογένειας ἀναπνήσας μία ἰσορροπημένη σχέση».

Ο π. Απόστολος παραπέρσει ὅτι «μέ τήν κειροτονία του ὁ ιερέας ἀναπόφευκτα βρίσκεται ἀνάμεσα σέ δύο σπουδαῖα καθήκοντα, τά ιερατικά-ἐνοριακά καὶ τά συζυγικά-οἰκογένειακά... Δέν εἶναι πατέρας μόνο τῆς οἰκογένειας ἄλλα καὶ τῆς ἐνορίας... βιώνει πήν ἀγωνία τῆς οἰκογενειακῆς του κατάστασης καὶ τόν ρόλο του μέσα σ' αὐτήν... Τό ἄλλο μέρος τό ὄποιο διεκδικεῖ ἀπό τόν ιερέα πήν ἀπόλυτη ἀφοσίωση εἶναι ἡ ἐνορία. Ο ιερέας εἶναι ὁ πνευματικός πατέρας τῆς ἐνορίας, ὁ ποιμένας της. Η ἀποστολή του ἀπαιτεῖ ἀνιδιοτέλεια καὶ αὐτοθυσία καὶ ἀναλόνεται καθημερινά στήσ τέσσερις λειτουργίες τοῦ ποιμαντικοῦ του ἔργου: στή λατρεία, στή μαρτυρία, στήν κοινωνία καὶ στή διακονία».

Ο π. Απόστολος ἀναφέρθηκε στούς ιερεῖς «πού τελοῦν μέ θαυμαστή ιεροπρέπεια καὶ ιερό zῆλο τίς ἀκολουθίες καὶ τά ιερά μυστήρια χωρίς νά ύποτιμούν τό κήρυγμα καὶ τήν κατίκηση... Βέβαια, ύπάρχει καὶ ἡ ἀντίθετη πλευρά: ιερωμένοι πού ἔχουν ἀποκλίνει ἀπό τόν ιερό τους σκοπό ὅχι μόνον σκανδαλίζουν μέ τόν ἐπαγγελματισμό τους, τήν ναρκισσιστική τους πείνα γιά ἀναγνώριση, τήν ἀκόρεστη ἀρχομανία τους, ἄλλα καὶ κατανοῦν ἄκρως ἐπικίνδυνοι μέ τόν διεστραμμένο zῆλο τους, ἵδιως ἄν ἀσκοῦν καὶ τήν πνευματική πατρότητα. Τέτοιοι ιερεῖς βλάπτουν ὅχι μόνο τόν ἔαυτό τους καὶ τήν Εκκλησία ἀλλά καὶ τήν οἰκογένεια τους. Ἡ ἔκρηξη τῶν ιερατικῶν διαζυγίων τά τελευταῖα χρόνια, οί κουρασμένοι, ἔξουθενωμένοι, ἀγχωμένοι, ἀπογοπτευμένοι, ποιμαντικά στεγνοί, καταθλιπτικοί καὶ μονίμως ἐπιθετικοί ιερεῖς, οί καταθλιπτικές καὶ ἀνέραστες πρεσβυτέρες, τά ἀντιδραστικά καὶ γεμάτα ἀπωθημένες ἐνοχές τέκνα ιερέων, μαρτυροῦν τή διαρκῶς αὐξανόμενη νοσηρή πραγματικότητα». Ὡς μέσα θεραπείας τής νοσηρῆς αὐτῆς κατάστασης, προέβαλε τήν καλλιέργεια ἐκκλησιαστικοῦ ἥθους, τόν ἀγώνα νά παραμείνει ἡ φλόγα τῆς ἀγάπης πρός τόν Θεό ἀναψην, τή μελέτη τῆς Γραφῆς καὶ τῶν Πατέρων, τή συμμετοχή στό Μυστήριο τῆς Μετανοίας-«Ἐξομολογήσεως».

Καταλήγοντας, ὁ π. Απόστολος παραπέρσει ὅτι «ἡ ἀδιαίτερη προσπάθεια ἰσορρόπησης τοῦ ιερέα μεταξύ τῆς οἰκογένειας καὶ τής ἐνορίας ἐκ τῶν πραγμάτων εἶναι πολύ δύσκολο ἄν ὅχι ἀκατόρθωτο, δέν

Ο, τής Ιερωσύνης καί τῆς Ἐξομολογήσεως

ύπακούει σέ συνταγές καί κανόνες, ἀλλά εἶναι καθαρά «ἀποτέλεσμα ὥριμόπτης καί πνοῆς Θεοῦ». Ο τρόπος μέ τὸν ὅποιο θά προσεγγίζει τόσο πάν μία ὅστο καί πάν ἄλλο οἰκογένειά του, ἃς εἶναι ἴδιος μέ τὸν τρόπο τοῦ Χριστοῦ πού προσέγγιζε τοὺς ὀλιγόψυχους, τοὺς ἀντιδραστικούς, τούς ἀδιάφορους ἢ τούς ἀρνητικά τοποθετημένους καί πού δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τὸν κενωτική Του ἀγάπην.

Ε' ΓΕΝΙΚΗ ΙΕΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΑΞΗ

Η Ε' Γενική Ιερατική Σύναξη πραγματοποιήθηκε στίς 15/2, μέ γενικό θέμα «Τό Μυστήριο τῆς Ἐξομολόγησης».

Πρῶτος ὁμιλητής τῆς Συνάξεως ἦταν ὁ **Πρωτ. Γεώργιος Δορμπάρακης**, Κληρικός τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς, μέ θέμα «Η ἀναγεννητική προσφορά τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἐξομολογήσεως στούς ἀνθρώπους».

Ο ὁμιλητής ἀναφέρθηκε στό Μυστήριο τῆς ιερᾶς Ἐξομολογήσεως ὡς βασικοῦ μέσου πνευματικῆς ἀνανέωσης καί τόνισε ὅτι «δέν συνιστᾶ ἀπό μόνη τῆς τὸ μετάνοια, ἀν δέν ἔχει προηγηθεῖ αὐτῷ (ἢ μετάνοια). Πρῶτα ὁ ἀνθρώπος μετανοεῖ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, δηλαδή ἐπιστημαίνει τίς ἀστοχίες καί τίς ἀμαρτίες του, μέ παράλληλη ἀπόφαση ἀλλαγῆς του καί ἔπειτα καταφεύγει στόν πνευματικό πρός Ἐξομολόγησην. Η Ἐξομολόγηση εἶναι ἡ κατάληξη τῆς μετανοίας, τό δεύτερο σκέλος της».

Ο πρωτ. Γεώργιος ἀναφέρθηκε στόν κάθαρσην τῆς καρδιᾶς ὡς προϋπόθεση τῆς πνευματικῆς ζωῆς μέ τὸν Χριστό καί ἐπεστήμανε ὅτι «ὁ κληρικός αὐτονοίτως ἀξιοποιεῖ στό ἔπακρο τό Μυστήριο τῆς Ἐξομολογήσεως, ὡς καταλήξεως τῆς μετανοίας, Ἐξομολογούμενος ὅχι μόνον τά προβλήματα πού ζεῖ στόν οἰκογένεια, τόν ἐνορία, τόν κοινωνία, ἀλλά πρώτιστα τούς λογισμούς του, ὥστε νά ξεκαθαρίζει τό ἔδαφος τῆς καρδιᾶς του ἀπό ὅτιδηποτε συνιστᾶ καί τό παραμικρό ἀγκάθι, τόν παραμικρή βρομία. Ἔτσι φωτίζεται τό κάτοπτρο τῆς καρδιᾶς καί ἀντανακλᾶ τίς λαμπτιδόνες τοῦ Ἀγίου Πνεύματος... κυρίως ὡς Ἐξομολόγηση μας γίνεται ἀποδεκτή ἀπό τόν Θεό, ὅταν γίνεται ἔμπρακτα, ὡς ἀλλαγὴ τρόπου ζωῆς, δηλαδή ἀπό τόν ἐγωισμό τῆς ἀμαρτίας στόν τρόπον τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀγάπης πρός Ἐκείνον καί τόν συνάνθρωπο... Μ' αὐτόν τόν τρόπο, ἡ κάρη τοῦ πιστοῦ ἀνθρώπου, κάνοντάς τον νά ζει ἀληθινά αὐτό πού τού ἔχει δοθεῖ στόν Ἔκκλησία: νά εἶναι μέλος Χριστοῦ».

Ἐπόμενος ὁμιλητής ἦταν ὁ **Ἄρχιμ. Μεθόδιος Κρυπτικός**, Ιεροκόρυκας τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς, μέ θέμα «Οἱ ποιμαντικές

διαστάσεις τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἐξομολογήσεως».

Ο π. Μεθόδιος καθόρισε τίς προϋποθέσεις γιά τή διακονία τοῦ Μυστηρίου τῆς Ἐξομολογήσεως: «Πίστη σ' αὐτό πού ἔχουμε, πού εἴμαστε, πού προσφέρουμε, συνεχής μετάνοια ὡς προσωπική καί συλλογική ἀναβάθμιση ἀπό τό κακό στό καλό, ἀλλά ἀπό τό καλό στό καλύτερο, ἡ καλλιέργεια τῆς ἀγάπης, ἡ εὐαισθησία τῆς καρδιᾶς, ἡ Διάκριση». Ο π. Μεθόδιος ἀναφέρθηκε στόν τρόπο τοῦ πνευματικοῦ-Ἐξομολόγου, κατά πάν ὥρα τῆς Ἐξομολογήσεως, «ἄς μήν ξεχνᾶμε ὅτι πρόκειται γιά ἰεροτελεστία καί ὅχι γιά ἀπλή συνέντευξη... Ἀπό πάν πρώτη συνάντηση νά εἶναι ὁ τρόπος μας ἐγκάρδιος καί σοβαρός, ὥστε νά ἐμπινεύσουμε ἐμπιστοσύνη ἀλλά καί σεβασμό στόν προσερχόμενο... Μέ τρόπο κατευθύνουμε τό ἐνδιαφέρον στόν πίστη καί τή σκέση τοῦ Ἐξομολογούμενου μέ τόν Θεό... Ποτέ δέν ὑποτιμοῦμε ἡ ὑποβαθμίσουμε πάν ἀμαρτία μέ ἐκκοσμικευμένες θεωρίες καί ἐρμηνεῖς πού φανερώνουν ἄρμβλυνση ἡ καί ἀπώλεια τῶν ἐκκλησιαστικῶν κριτηρίων... ἀντιμετωπίζουμε πάν κάθε περίπτωση πιώσεως στόν ἀμαρτία ἡ παρεκτροπής ἀπό τόν νόμο τοῦ Θεοῦ, ἀλλοτε παρηγορώντας καί τονίζοντας πάν εὐσπλαχνία καί τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ, ὅταν βλέπουμε εἰλικρινή συντριβή καί πόθο μετανοίας καί θεραπείας, καί ἀλλοτε φροντίζοντας πάν εὐαισθητοποίηση τῆς ψυχῆς, ὁδηγώντας πν στόν αὐτογνωσία καί πάν ἀληθινή μετάνοια... Μέ ἀληθινή ἐν Χριστῷ ἀγάπη νά ἐρχόμαστε στή θέση τοῦ ἄλλου ὡς ὅμοιοπαθεῖς ἀνθρώποι, ὥστε μέ συμπάθεια νά τόν ἐνισχύουμε στόν ἀπόφαση καί πάν πορεία τῆς ἀλλαγῆς τρόπου σκέψεως καί ζωῆς... Τέλος νά τόν ἐνθαρρύνουμε νά ἀφίσει πίσω ἐνοχές, φόβους καί δειλία...».

Ο ὁμιλητής συνέστησε ἱδιαίτερη προσοχή στόν Ἐξομολόγηση συζύγων καί οἰκογενειῶν καί μάλιστα «στή λεγόμενη «τριγωνοποίηση» τῆς σκέσης: ὁ Πνευματικός, ἡ σύζυγος καί ὁ σύζυγος, μέ τόν τελευταίο λόγο νά τόν ἔχει ὁ Πνευματικός... Ὁ Πνευματικός δέν ὑποκαθιστᾶ κανέναν. Στέκεται στό πλάι ὡς σύμβουλος, βοηθός καί κυρίως εὐχέτης...». Συνέστησε «ὁ Πνευματικός νά δέχεται ὅλους, ὅπου κι ἀν βρέθηκαν, ὅποιες ἐπιλογές καί ἀν ἔκαναν, μέ ἀγάπη καί κατανόηση, ἀλλά καί νά τός ὁδηγεῖ μετ' ἐπιστήμης καί προσευχῆς στόν ὄδό τῆς σωτηρίας, πού εἶναι ἡ ὄδος τοῦ ἐκπεφρασμένου θελήματος τοῦ Θεοῦ... Ὁ ποιμένας, ὁ πνευματικός ἐλευθερώνει καί δέν σκλαβώνει. Ἄνακουφίζει, δέν καταπέλει. Ἀποφεύγει κάθε εἶδους ἔξαναγκασμό καί πνευματική βία στίς σκέσεις του μέ τά πνευματικά του τέκνα».

Ἀκολούθησε συζήτηση καί ἡ σύνοψη τῶν συμπερασμάτων ἀπό τόν Σεβ. Ποιμενάρχη μας κ. Ἰγνάτιο.

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ

Περίπλους ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

19 Απριλίου 2023

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ - ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ ΘΕΣΕΩΝ:

Βιβλιοπωλεῖο «ΛΥΧΝΟΣ»,

Τηλ.: 24210 32916, Κ. Καρτάλη 160 Βόλος.

ΣΤÓΝ ΒÓΛΟ ΤÓ Β' Συνέδριο τῆς Διεθνοῦς

Mέρη περισσότερους από 400 συμμετέχοντες, πού έκπροσώπησαν 45 χώρες, ξεκίνησε στις 11 Ιανουαρίου και ὅλοκληρώθηκε την Κυριακή 15 Ιανουαρίου 2023 στόν Βόλο τό δεύτερο Μεγάλο Συνέδριο τῆς Διεθνοῦς Ορθόδοξης Θεολογικῆς Ένωσης (IOTA), τό όποιο φιλοξενήθηκε από τήν Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος και τήν Ἀκαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν Βόλου.

Ἡ Διεθνής Ορθόδοξη Θεολογική Ένωση I.O.T.A. ύπηρξε καρπός τῆς Πανορθόδοξης Συνόδου πού ἔλαβε χώρα στήν Κρήτη (2016). Πρόκειται γιά μία κοινότητα Ορθοδόξων μελετητῶν και ἐρευνητῶν, ἥ όποια ίδρυθηκε τό 2017 και ἔχει ἀφιερωθεῖ στήν παγκόσμια ἀνταλλαγή γνώσεων στό πλαίσιο τῆς Ορθόδοξης παράδοσης. Μεταξύ τῶν στόχων τῆς IOTA εἶναι: 1) νά διοργανώνει διεθνῆ συνέδρια και διευκολύνει ὁμαδικά ἐρευνητικά ἔργα, 2) νά συνεργάζεται μέ τὸν ἀνθρώπους και ἰδρύματα σέ ὅλο τὸν κόσμο, συμβάλλοντας στήν διδασκαλία και τή μετάδοση τῆς Ορθόδοξης πίστης, 3) νά φέρει σέ διάλογο τόν σύγχρονο πολιτισμό μέ τήν Ορθόδοξη παράδοση, 4) νά συμβάλλει στήν ἀνάπτυξη και ἀνανέωση τῆς Ορθόδοξης Ἑκκλησίας και 5) νά υποστρίζει τήν πανορθόδοξη ἑνότητα και συνοδικότητα. Ὡς πανορθόδοξος μή κερδοσκοπικό ὄργανοισμός, ή IOTA δέν ἀνήκει σέ καμία αὐτοκέφαλη Ορθόδοξη Ἑκκλησία, ἐνῶ προσπαθεῖ νά διατηρεῖ γόνιμες σχέσεις μέ τούς ἡγέτες ὅλων τῶν Ορθοδόξων Ἑκκλησιῶν.

Ἡ IOTA ἀποτελεῖται από 28 μόνιμες Ὀμάδες, οί όποιες ἔκπροσωπούν ποικίλα ἐπιστημονικά πεδία σχετικά μέ τῆς Ορθόδοξης χριστιανικές σπουδές. Κάθε Ὀμάδα, διευθύνεται από ἕναν ἢ περισσότερους προέδρους και ἀπό διοικοῦσα ἐπιτροπή, και εἶναι ὑπεύθυνη γιά τή διοργάνωση εἰδικῶν συνεδριῶν πού ἀφοροῦν στή θεματική τῆς. Οι ὀμάδες αὐτές εἶναι: Βιβλικές Σπουδές (Πρόεδροι: δρ Edith Humphrey και π. Daniel Fanous), Βυζαντινή Ορθόδοξη (Πρόεδροι: π. Andrew Louth και δρ George Demacopoulos), Κανονικό Δίκαιο και Ποιμαντική Θεολογία (Προσωρινός Πρόεδρος: π. Alexander Rentel), Ὁ Χριστιανισμός τῆς Μέσης Ανατολῆς (Πρόεδρος: Καθ. Assaad Elias Kattan), Ἑκκλησιαστική Ιστορία (Πρόεδροι: δρ Serhii Shumylo και δρ Natalia Sinkevych), Χριστιανική Μουσική (Πρόεδροι: Καθ. Bohdan Djakovic και π. Ivan Moody), Δογματική Θεολογία (Πρόεδροι: δρ Peter Bouteneff και π. Nikόlaos Louloudíkōs), Ἑκκλησιολογία (Πρόεδροι: Καθ. Michael Hjalm και π. Cyril Hovorun), Οἰκουμενικός Διάλογος (Πρόεδροι: δρ Δημήτριος Κεραμίδας και Ὀμότιμος Καθηγητής Ivan Dimitrov), Λειτουργικές Σπουδές (Πρόεδρος: Καθ. Alexander Lingas), Ἱεραποστολική (Πρόεδρος: δρ Alison Kolosova), Ἡθική θεολογία και θεολογική ἀνθρωπολογία (Πρόεδροι: π. Perry Hamalis και π. Alexis Torrance), Ανατολική Ορθόδοξη (Πρόεδρος: Καθ. Mariz Tadros), Ορθόδοξος ἀσκητισμός και πνευματικότητα (Πρόεδροι: Καθ. Irina Paert και Καθ. Marcus Plested), Ορθόδοξη Εκπαίδευση (Πρόεδροι: Διακ. Καθ. Risto Aikonen και π.

Anton C. Vrame), Ὁρθόδοξα θεολογικά ἵνστιτούτα (Πρόεδροι: δρ Philip Kariatlis και Ἀρχιμανδρίτης Jack Khalil), Ὁρθόδοξια και Λογοτεχνία (Πρόεδροι: Καθ. Lori Branch και π. Χρυσόστομος Κουτλουμουσιανός), Ὁρθόδοξια και Εικαστικές τέχνες (Πρόεδροι: δρ Γιώργος Κόρδης και Δρ. Todor Mitrovic), Ἡ Ὁρθόδοξια στόν δημόσιο χώρο και στά ΜΜΕ (Πρόεδροι: Καθ. Βασίλειος Μακρίδης και Καθ. Lina Molokotos-Liederman), Ὁρθόδοξια, Πολιτική και Διεθνεῖς Σχέσεις (Πρόεδροι: δρ Lucian N. Leustean και δρ Elizabeth Prodromou), Πατερικές Σπουδές (Πρόεδροι: δρ Vladimir Cvetkovic και Καθ. Ivan Christov), Φιλοσοφική Θεολογία (Πρόεδροι: Καθ. Igor Zaitsev και Καθ. Smilen Markov), Φιλοσοφία Θρησκείας (Πρόεδροι: Καθ. David Bradshaw και Καθ. Richard Swinburne), Πολιτική Θεολογία (Πρόεδροι: δρ Παντελής Καλαϊτζίδης και Καθ. Aristotle Papanikolaou), Ρουμανική Ὁρθόδοξια (Πρόεδροι: δρ Ionut-Alexandru Tudorie και π. Radu Bordeianu), Ἐπιστήμη και Θεολογία (Πρόεδροι: π. Christopher Knight, δρ Elizabeth Theokritoff, και δρ Gayle Woloschak), Σλαβική Ὁρθόδοξια (Πρόεδροι: δρ Anna Briskina-Muller και δρ Vera Shevzov), Γυναικες στήν Ορθόδοξη Ἑκκλησία (Πρόεδροι: δρ Carrie Frederick Frost και Δρ. Elena Narinskaya). Ὁ ἀριθμός τῶν ὄμάδων διαφορῶν διευρύνεται μέ τήν προσθήκη νέων (όπως λ.χ. τήν ὄμάδα Σύγχρονη Ἐλληνική Ορθόδοξια).

Στήν ἔξαιρετικά σημαντική αὐτή διοργάνωση, ἔλαβαν μέρος και 15 ἐπίσκοποι ἀπό διάφορες Ορθόδοξες Ἑκκλησίες ώς ἀκολούθως: Ὁ Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος (Ἐκκλησία τῆς Ἐλλάδος) ώς οἰκοδεσπότης τοῦ Συνεδρίου, οἱ Μητροπολίτες Κορέας και Ἐξαρχος Ἰαπωνίας κ. Ἀμβρόσιος, Μπουένος Ἀΐρες κ. Ἰωσήφ, Πισιδίας κ. Ἰώβ (Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο), ὁ Μητροπολίτης Καμερούν κ. Γρηγόριος (Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας), ὁ Ἐπίσκοπος Δυτικῆς Ἀμερικῆς κ. Μάξιμος (Πατριαρχεῖο Σερβίας), ὁ Μητροπολίτης Ταργκοβίστε κ. Νήφων (Πατριαρχεῖο Ρουμανίας), ὁ Μητροπολίτης Πότι και Κόμπη κ. Γρηγόριος (Πατριαρχεῖο Γεωργίας), οἱ Μητροπολίτες Ὑδρας και Σπετσῶν κ. Ἐφραίμ, Περιστερίου κ. Γρηγόριος (Ἐκκλησία τῆς Ἐλλάδος), ὁ Ἐπίσκοπος Φόρτ Γουόρθ κ. Γεράσιμος (Ὀρθόδοξη Ἑκκλησία ἐν Ἀμερικῇ), και ὁ Ἐπίσκοπος κ. Ανβα Suriel (Κοπτική Ορθόδοξη Ἑκκλησία). Στό Συνέδριο ἔλαβαν μέρος ἐπίσης και δεκάδες κληρικοί και μοναχοί, ἐνῶ πλαισιώθηκε ἀπό τή στήριξη σημαντικῶν φορέων, ἰδρυμάτων και θεολογικῶν ἐρευνητικῶν κέντρων, μεταξύ τῶν ὄποιων: ἡ Γενική Γραμματεία Θρησκευμάτων τοῦ Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, ἡ Θεολογική Σχολή τοῦ Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνῶν, ἡ Ἐλληνορθόδοξη Θεολογική Σχολή τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τῆς Βοστώνης, ἡ Αγαρε Ἐλλάδος, τό Ὁρθόδοξο Θεολογικό Σεμινάριο τοῦ Ἀγίου Βλαδιμήρου ἀπό τή Νέα Υόρκη, ὁ Ὁρθόδοξη Θεολογική Ἐταιρεία τῆς Αμερικῆς (OTSA), ἡ Θεολογική Σχολή τῆς Σόφιας, τό Κέντρο Ορθοδόξων Χριστιανικῶν Σπουδῶν τοῦ Πανεπιστημίου Fordham ἀπό τή Νέα Υόρκη, τό Ὁρθόδοξο Ινστιτούτο τοῦ Cambridge ἀπό τή Μ. Βρετανία, ὁ Ὁρθόδοξη Θεολογική Σχολή τοῦ Ἀγίου Ανδρέα ἀπό τό Σύδνεϋ, τό Ὁρθόδοξο Ινστιτούτο τοῦ Ἀγίου Εἰρηναίου ἀπό τή Ολλανδία, τό New Georgian University ἀπό τή Δημοκρατία τῆς Γεωργίας, ἡ European Academy of Religion, τό Οἰκουμενικό Ίδρυμα Pro-Oriente, ἡ εὐρωπαϊκή ἐρευνητική ὑποδομή RESILIENCE, κ.ἄ.

Κατά τή διάρκεια τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου πραγματοποιήθηκαν 350 ἀκαδημαϊκές παρουσιάσεις, πού ἀφοροῦσαν πολλά ἐπίμαχα σύγχρονα ζητήματα, ὡς πως Ἐκκοσμίκευση και Ὁρθόδοξη Ἑκκλησία, σύγχρονες θεολογίες τῆς ιεραποστολῆς, θρησκευτικός ἐθνικισμός και ταυτοτικές πολιτικές, ὁ φιλοσοφική θεολογία ώς ἔρμηνευτικό ἐργαλεῖο, Γυναικες και Ὁρθόδοξη Ἑκκλησία, Θέματα οἰκουμενικῆς θεολογίας, ἡ θεολογική ἐκπαίδευση στόν 21ο αἰώνα, Ὁρθόδοξη διασπορά, ἡ θέση τῆς θρησκείας στή δημόσια σφράγια κ.ἄ. Τό γενικό θέμα τοῦ Συνεδρίου, «Ἴεραποστολή και Ὁρθόδοξη Ἑκκλησία», συζητήθηκε σέ πολλές συνεδρίες, ἀντανακλώντας τό εύρυ

'Ορθόδοξης Θεολογικής "Ενωσης (ΙΟΤΑ)

φάσμα τῶν ἀκαδημαϊκῶν κλάδων πού ἐκπροσωπίθηκαν στὸ Συνέδριο. Κεντρικός ὄμιλοπός στὸ Συνέδριο ἦταν ὁ Μητροπολίτης Κορέας κ. Ἀμβρόσιος (Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο), ἐνῶ ἐναρκτήριους καιρετισμούς ἀπούθυναν ὁ Μητροπολίτης Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος, ἡ ὑψηλούργος Παιδείας κ. Ζέτα Μακρῆ, ὁ ἰδρυτικός πρόεδρος τῆς ΙΟΤΑ Καθηγητής Paul Gavriluk καὶ ὁ Διευθυντής τῆς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν Βόλου δρ Παντελής Καλαϊτζίδης.

"Οπως σημείωσε χαρακτηριστικά στὸν καιρετισμό του ὁ Μητροπολίτης Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος: «Δέν θά ἦταν ὑπερβολή νά είπωθεὶ ὅτι ήταν ὕδια ἡ συνάντηση αὐτή συνιστά καρπό του Ἀγίου Πνεύματος, τό δόποιο, «ὅπου θέλει πνεῦ», καλώντας ἀνθρώπους ἀπό διαφορετικά πολιτισμικά περιβάλλοντα ἐπί το αὐτό, σέ μία σύναξη, ὅπου ή Ὁρθοδοξία καλεῖται νά γονιμοποιήσει μία ἀνοικτή, δημόσια θεολογία, νά πραγματοποιήσει στὸν πράξην τὴν ἐνότητα μέσα στὸν ποικιλία, κάτι πού ἀποτελεῖ ἔνα ἀπό τὰ ἀρχέγονα χαρακτηριστικά της, εἰκονίζοντας ἔτσι τὴν ἀρχετυπική τριαδική ἐνότητα, καθώς ὅπως μᾶς ἔχουν δεῖξει ἐπιφανεῖς Ὁρθόδοξοι θεολόγοι τῆς ἐποχῆς μας, ὁ Τριαδικός τρόπος ὑπάρχεις κατανοεῖται ἀπό τὸν πατερική θεολογία ὡς «Εἶναι ἐν κοινωνίᾳ», ὡς «Εἶναι ἐν διαλόγῳ».

Ἡ ὑψηλούργος Παιδείας κ. Ζέτα Μακρῆ ἀπό τὸν πλευρά της παραπήρησε ὅτι ή «φιλοξενία τοῦ δευτέρου μεγάλου συνεδρίου τῆς Διεθνοῦς Ἐνώσεως Ὁρθοδόξων Θεολογικῶν στὸν πόλη τοῦ Βόλου ἀντικατοπτρίζει ἀναμφισβήτητα τὴν ἀκτινοβολία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ τοῦ φωτισμένου Ἱεράρχη της κ. Ἰγνατίου στὸν Ὁρθόδοξο κόσμο, ἀλλά καὶ τὸ κῦρος, τὸν ἀναγνώριση, τὸν ἀποδοχήν καὶ τὸν σεβασμό πρός τὸν Ἀκαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν Βόλου. Ἡ Ἀκαδημία Θεολογικῶν Σπουδῶν Βόλου βρίσκεται στὸν πρωτοπορία τῆς θεολογικῆς ἔρευνας, τολμῶντας νά ἀνοίξει τὴ συζήτηση γιά ἐπίκαια δόσο καὶ μεγάλης σπουδαιότητας θέματα».

Ο ἰδρυτικός πρόεδρος τῆς ΙΟΤΑ Καθηγητής Paul Gavriluk στὸν δικό του καιρετισμό ἀναφέρθηκε μεταξύ ἄλλων καὶ στὸν «ἀίματρό πόλεμο πού συνεχίζεται ἀκόμα στὸν Οὐκρανία. Ἀνάμεσά μας σήμερα είναι συνάδελφοι πού ἔφτασαν ἀπό ἐκείνην τὴν αίματοβαμένη κώρα. Ἐκουν βιώσει διαταραχές τῆς κανονικῆς τους ζωῆς, βομβαρδισμούς καὶ ἄλλες φρικαλεότητες τοῦ πολέμου ἀπό πρῶτο χέρι. Γιά νά ἐκφράσουμε τὴν ἀλληλεγγύην μας, πολλοὶ ἀπό ἡμᾶς ἔχουμε συμμετάσχει σὲ προσπάθειες ἀνακούφισης. Μερικοί ἔχουν ἐπίσης γράψει ἄρθρα καὶ ἀναφορές πού ἀποκαλύπτουν τὰ σχέδια ἐκείνων πού πυροδοτοῦν τίς φλόγες αὐτοῦ τοῦ πολέμου. Θά χρειαστεῖ νά γίνουν πο-

λύ περισσότερα γιά τὴν ἀποκατάσταση τῆς εἰρήνης. Ἄς κάνουμε τὸν ΙΟΤΑ ἔνα φόρον ὅπου ὅλα τὰ ὑπαρξιακά ζητήματα, συμπεριλαμβανομένης τῆς Ὁρθόδοξης στάσης ἀπέναντι στὴ βία καὶ τὸν πόλεμο, μποροῦν νά συζητηθοῦν ἀνοιχτά, μέ εἰλικρίνεια καὶ μέ σεβασμό».

Ἄπο τὸν πλευρά του ὁ Διευθυντής τῆς Ἀκαδημίας Θεολογικῶν Σπουδῶν Βόλου δρ Παντελής Καλαϊτζίδης σημείωσε, μέ ἀφορμή καὶ τὸν γενικό τίτλο τοῦ Συνεδρίου, ὅτι «ὅπως ή Ἐκκλησία ζεῖ καὶ πο-

ρεύεται ἐν τῷ κόσμῳ, ἔτσι καὶ η θεολογία ἀναζητεῖ τὸν διάλογο καὶ τὸν ἐπικοινωνία μέ τὸ ἔκαστοτε ἱστορικό παρόν, δανειζόμενη τὸν λόγο, τὴ σάρκα καὶ τὰ σχήματα τῆς κάθε δεδομένης ἐποχῆς, τοῦ ἔκαστοτε ἱστορικοῦ παρόντος. [...] Δέν νοεῖται θεολογία τῆς Ἱεραποστολῆς πού νά μήν διαλέγεται μέ τὸν εὐρύτερη κοινωνική πραγματικότητα καὶ τὶς πολιτισμικές της ἐκφράσεις, πού νά μήν προσλαμβάνει δηλαδόν τὴ σάρκα τοῦ καιροῦ της, ὅπως δέν νοεῖται καὶ Ἐκκλησία ἐσωστρεφής, κλεισμένη στὸν ἑαυτό της, πού νά μήν ἀνοίγεται στὸν κόσμο καὶ τὸν Ἰστορία, πού νά μήν πραγματοποιεῖ τὸν κίνηση ἔξόδου ἀπό τὸν ἑαυτό της πρός συνάντηση, εὐαγγελισμό καὶ μεταμόρφωση τοῦ κόσμου».

Τό διεθνές Συνέδριο ξεκίνησε μέ τὸν Εσπερινό πού τελέστηκε στὸν Ἱερό Ναό Ἀγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης Βόλου χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου καὶ ὁλοκληρώθηκε τὸν Κυριακή 15 Ιανουαρίου 2023 μέ Πολυαρχιερατική Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερό Ναό Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου καὶ προσκύνημα τῶν συνέδρων στὰ μοναστήρια τῶν Μετεώρων.

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ

Ἐπταήμερη ἐκδρομή ΑΓΙΟΙ ΤΟΠΟΙ

19-25 Ιουλίου 2023

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ - ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ ΘΕΣΕΩΝ:

Βιβλιοπωλεῖο «ΛΥΧΝΟΣ»,

Τηλ.: 24210 32916, Κ. Καρτάλη 160 Βόλος.

«Συνεχίζουμε νά θέλουμε τόν Βόλ

Συνέντευξη ἐφ' ὅλης τῆς ὕλης παραχώρησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριαδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος στήν ἑφημερίδα «Κίβωτός τῆς Ὁρθοδοξίας», 09/02/2023.

«ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»: 25 χρόνια στήν Μητρόπολη Δημητριάδος. Τί σημαίνει αὐτό γιά σᾶς καί τήν τοπική κοινωνία;

ΔΙ: Είναι ἔνας σταθμός ή εἰκοσιπενταετία καί μάλιστα ὅπως ἔγινε γνωστό, οὐσιαστικά μοῦ δίδει τό προνόμιο νά είμαι ὁ μακροβιότερος γιά τήν ὥρα Μητροπολίτης στή Μητρόπολη Δημητριάδος. Ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος εἶχε μόδις 24 χρόνια. Είναι ἔνα γεγονός πού δίνεται ἡ εὐκαιρία κανείς νά ἀναστοχαστεῖ τά χρόνια πού πέρασαν. Πού περνοῦν γρήγορα, ὅταν τά βιώνεις ἔντονα, ἀλλά καί πού είναι ἀρκετά γιά νά ἀναδείξουν ὅτι τό νά είσαι στήν Ἐκκλησία μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί νά μπορεῖς νά ἔχεις τήν εὐθύνη γιά νά παραμείνει ζωντανή μία τοπική Ἐκκλησία, είναι ὄντως δῶρο Θεοῦ. Ἔισι λοιπόν, σέ ὅ, τι μᾶς ἀφορᾶ προσωπικά, είναι μία ἀκόμη μεγαλύτερη εὐθύνη νά μπορέσουμε νά ἀνταποκριθοῦμε καί στό μέλλον σ' αὐτά πού ζητεῖ ἡ Ἐκκλησία καί ὁ λαός μας ἀπό τόν Ἐπίσκοπο. Ὅσο γιά τήν τοπική κοινωνία, ξέρετε στήν ἐπαρχία ὁ Ἐπίσκοπος είναι Πατέρας καί ἀν αὐτό φροντίσει νά τό καλλιεργεῖ, γίνεται ἔνας παράγοντας οὐσιαστικῆς ἐνόπτης καί συνέχειας στό τόπο. Ἐναν εὐλογημένο τόπο, ὅπως είναι ἡ Μαγνησία. Ἄρα τά 25 χρόνια είναι ἔνας σταθμός καί εύχονται νά μπορέσουμε νά συνεχίσουμε μέ τήν ἴδια ἀγάπη πού ἔχουμε καί μέχρι τώρα στόν τόπο καί στούς ἀνθρώπους.

«ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»: Ποιό είναι τό πλέον «ἀγαπημένο» ἔργο σας;

ΔΙ: Τό ἀγαπημένο μου ἔργο είναι ἡ «καρδιά» τῶν ἀνθρώπων, αὐτή ἡ καρδιά πού ἀνταποκρίνεται στήν δική μας ἀγάπη καί ταυτόχρονα ἔχει οἰκοδομήσει ὅλα αὐτά τά χρόνια ἔνα κλῆμα ἐμπιστοσύνης. Είναι οἱ συνεργάτες πού ἔχουμε κοντά μας -κληρικοί καί λαϊκοί- πού ἀπαρτίζουν ὅλο αὐτό τό -ὅπως θά λέγαμε- ἐπιτελεῖ, γιά νά

«Ο ρόλος τῆς Ἐκκλησίας παραμένει πάντοτε σημαντικός, ιδιαίτερα στήν ἐλληνική ἐπαρχία. Είναι ρόλος ἐνοποιητικός. Αὐτό ἀποτελεῖ τήν πεμπτουσία τοῦ ἔργου μας. Θέλουμε νά είμαστε ἐνωτικοί, σέ κάθε τόπο, σέ κάθε κώρο, σέ κάθε περίπτωση. Καί βεβαίως νά ἔχουμε μία φροντίδα, πέρα ἀπό τό κήρυγμα καί τό ποιμαντικό μας ἔργο, αὐτό πού είναι τό κατεχονή ἔργο μας: ἡ Θεία Εὐχαριστία, τά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, ταυτόχρονα ὅμως, τό κήρυγμα τῆς ἀγάπης νά γίνεται πράξη ἀγάπης. Γ' αὐτό καί ἔχουμε φροντίσει νά μήν ὑπάρχει ἄνθρωπος κωρίς ἔνα πιάτο ζεστό φαγητό τήν ἡμέρα, νά μήν ὑπάρχει κανείς ἐγκαταλειμμένος καί μοναχικός. Συνεργαζόμαστε μέ ὅλους τούς φορεῖς γιά νά λειτουργεῖ ἔνα δίκτυο ἀσφάλειας γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους. Οι πιστοί μᾶς ἔχουν ἐμπιστοσύνη. Ο λαός μας θέ-

φέρουμε τό εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων καί νά δημιουργοῦμε προϋποθέσεις, ἡ ζωή τους νά είναι μία ζωή μέ ἀξιοπρέπεια, μέ διάσωση τοῦ πολιτισμοῦ μας καί ταυτόχρονα, ἔχοντας μία Ἐκκλησία πού θεολογεῖ καί σήμερα, ὅπως πρέπει πάντοτε σάν την Ἐκκλησία. Γιά μᾶς λοιπόν τό ἀγαπημένο ἔργο είναι οἱ ἀνθρωποί, αὐτοί

πού μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ μᾶς πλαισιώνουν καί αὐτοί πού ἀποδέχονται καί γίνονται δέκτες τοῦ μηνύματος τοῦ Χριστοῦ.

«ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»: Πῶς είναι ἡ σχέση σας μέ τούς νέους;

ΔΙ: Σημαντικό ἔρώτημα. Είναι δύσκολο σήμερα νά μπορεῖς νά μιλήσεις τή γλώσσα τῶν νέων. Ἄλλα οἱ νέοι ἔχουν αἰσθητήριο. Μέ αὐτό τό αἰσθητήριο μᾶς ἀποδέχονται. Ἐχουμε τήν εὐκαιρία νά λειτουργοῦμε «ὑποδειγματικά» γιά νά τούς μηνίσουμε στή λατρεία τῆς Ἐκκλησίας μας καί στό νόημα τῆς Θείας Λειτουργίας καί τῆς Εὐχαριστίας. Ἐχουμε τήν εὐκαιρία νά βρισκόμαστε κοντά τους σέ ὅμορφες στιγμές, ὅπως αὐτές πού δημιουργεῖ τό Μουσικό Σχολεῖο τῆς πόλεως μας. Ἐχουμε τήν εὐκαιρία νά τούς καλοῦμε νά πάρουν μέρος σέ πολλές ἐκδηλώσεις τήν τοπικής μας Ἐκκλησίας. Ἐλπίζουμε νά είναι κι αὐτό κάτι πού θά μείνει παρακαταθήκη σ' αὐτόν τόν τόπο.

Ἐξάλλου αὐτή είναι ἡ ἐλπίδα μας καί τό μέλλον, καί τό τόπου καί τῆς Ἐκκλησίας μας.

«ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»: Διαδεχτήκατε τόν μακαριστό Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο...

ΔΙ: Ναί, αὐτό είναι ἀλήθεια. Ἡξερα πολύ καλά, ὅταν μέ ἐπέλεξε καί μέ τήν ψῆφο τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλη-

σίας τῆς Ἑλλάδος, ἐγκαταστάθηκα στή Μητρόπολη Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ, ποιόν διαδέχομαι. Ὁμως παρεκάλεσα τόν Θεό νά μέ βοηθήσει, ὅχι νά φτάσω τόν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο, αὐτό δέν θά ἔτι ταν ποτέ δυνατόν, ἀλλά νά συνεχίσω τό ἔργο του καί νά θέσω καί ἔγω ἔνα μικρό λιθαράκι σέ αὐτή τήν τοπική Ἐκκλησία. Ἐτι, ὅπως ἔξιμολογήθηκα πολλές φορές, ἔκανα τόν σταυρό μου καί συνέχισα τό ἔργο του, δίνοντας καί τό μετρό τοῦ δικοῦ μου χαρακτῆρος, σέ θέματα καί πράγματα, μέ ἀποτέλεσμα σήμερα νά χαιρόμαστε, ὅτι ἡ Μητρόπολή μας καί ὁ τόπος μας είναι ἔνας τόπος «Συνάντησης» καί «Διαλόγου». Ἐνας τόπος πού ἔχουν δημιουργηθεῖ καί λειτουργοῦν νέοι θεσμοί καί χαιρόμεθα ὅτι τά 10 χρόνια τῆς ἀρχιεπισκοπικῆς του θητείας, καμάρων τό ἔργο πού συνεχίζοταν, εἶδε πολλά κτίρια καί ὑποδομές νά ὅλοκληρώνονται καί ἐλπίζουμε πάντα νά ἔχουμε τήν εὐκή του γιά τή συνέχεια αὐτοῦ τοῦ ἔργου.

«ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»: Ποιός πρέπει νά είναι σήμερα ὁ ρόλος τής τοπικῆς Ἐκκλησίας καί πῶς πρέπει νά ἐνεργεῖ ἔνας Ιεράρχης, ὃστε νά ἔρθει πιό κοντά στούς πιστούς;

ΔΙ: Ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας παραμένει πάντοτε σημαντικός, ιδιαίτερα στήν ἐλληνική ἐπαρχία. Είναι ρόλος ἐνοποιητικός. Αὐτό ἀποτελεῖ τήν πεμπτουσία τοῦ ἔργου μας. Θέλουμε νά είμαστε ἐνωτικοί, σέ κάθε τόπο, σέ κάθε κώρο, σέ κάθε περίπτωση. Καί βεβαίως νά ἔχουμε μία φροντίδα, πέρα ἀπό τό κήρυγμα καί τό ποιμαντικό μας ἔργο, αὐτό πού είναι τό κατεχονή ἔργο μας: ἡ Θεία Εὐχαριστία, τά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, ταυτόχρονα ὅμως, τό κήρυγμα τῆς ἀγάπης νά γίνεται πράξη ἀγάπης. Γ' αὐτό καί ἔχουμε φροντίσει νά μήν ὑπάρχει ἄνθρωπος κωρίς ἔνα πιάτο ζεστό φαγητό τήν ἡμέρα, νά μήν ὑπάρχει κανείς ἐγκαταλειμμένος καί μοναχικός. Συνεργαζόμαστε μέ ὅλους τούς φορεῖς γιά νά λειτουργεῖ ἔνα δίκτυο ἀσφάλειας γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους. Οι πιστοί μᾶς ἔχουν ἐμπιστοσύνη. Ο λαός μας θέ-

Ο ΤÓΠΟ ΣΥΝÁΝΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΛÓΓΟΥ»

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΑΛΜΥΡΟΥ κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ ΣΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ "ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ"

λει τίν 'Εκκλησία ώς μάνα του. "Όταν έχουμε και τή φροντίδα του, τότε νομίζω ότι συνεχίζουμε ένα έργο πού πάντοτε ήπηρχε και ύπάρχει στην 'Ελλάδα. 'Η 'Εκκλησία και ή 'Ορθοδοξία νά παραμένουνε νά μάνα και ή ένοποιός δύναμη αύτοῦ του λαοῦ.

**"Ενα είναι τό μήνυμά μας.
Συνεχίζουμε νά άγωνιζόμαστε
γιά νά ιρατήσουμε τίς παραδόσεις μας,
τήν όμορφιά πού μᾶς χάρισε
ο Θεός στό φυσικό περιβάλλον και βεβαίως
νά έχουμε μία μαρτυρία άληθειας και ζωῆς.**

«ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»: Πέραν τῶν προθέσεων, τί φταίει πού τά τελευταῖα χρόνια έχει μειωθεῖ ή ἐπιρροή τῆς 'Εκκλησίας στήν κοινωνία;

ΔΙ: Δέν ξέρω αν έχει μειωθεῖ ή ἐπιρροή. Σίγουρα ή ἐκκοσμίκευση έχει κι αὐτή τό δικό της ρόλο. Πολλά πράγματα ἀλλάζουν και ἀλλάζουν μέρα για μέρα ρυθμούς. Έχουμε νά κάνουμε μέ μία κατάσταση ένός πολιτισμοῦ πού δυστυχώς ἀπαρνεῖται ἀξίες, δημιουργεῖ

προϋποθέσεις φθορᾶς και διαφορᾶς και λειτουργεῖ μέ εἰκονοκλαστικό τρόπο γιά τούς ἀνθρώπους. 'Ομως παραμένει πάντοτε ένας πυρήνας, ὅπως λειτουργοῦσε πάντοτε ή 'Εκκλησία, ἀνθρώπων πού θέλουν νά διασώσουν τήν πίστη, τίς ἀξίες τῆς ἀγάπης στήν οἰκογένεια, στήν πατρίδα. 'Ανθρώπους οι ὅποιοι θέλουν νά λειτουργήσουν μέσα ἀπό τήν παράδοση τοῦ τόπου μας. Μέ ένα σωστό και ταυτόχρονα σύγχρονο τρόπο. 'Ετσι ἐπιδιώκουμε νά λειτουργοῦμε. Πιστεύω ότι ή 'Εκκλησία στήν 'Ελλάδα, δέν θά πάψει νά ἐπηρεάζει τή ζωή του λαοῦ μας. Μήν ξεχνάτε ότι δόλόκληρος ὁ βίος μας ἔχει νά κάνει μέ τό ἐορτολόγιο τῆς 'Εκκλησίας. Και μόνο αύτό ἀρκεῖ. 'Εάν κι ἐμεῖς φανοῦμε ἀντάξιοι τῶν περιστάσεων και πείσουμε ότι δέν θέλουμε ἔχουσιά ἀλλά νά διακονοῦμε τόν λαό, τότε ή ἐπηρροή θά είναι σωστή, προκειμένου νά διακονήσουμε έναν λαό πού πρέπει και ἀξίζει νά συνεχίσει νά ύπαρχει μέσα στή κοάνη τῆς παγκοσμιοποίησης.

«ΚΙΒΩΤΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»: Ποιό τό μήνυμά σας στούς «Βολιώτες»;

ΔΙ: 'Ενα είναι τό μήνυμά μας. Συνεχίζουμε νά άγωνιζόμαστε γιά νά κρατήσουμε τίς παραδόσεις μας, τήν όμορφιά πού μᾶς χάρισε ὁ Θεός στό φυσικό περιβάλλον και βεβαίως νά έχουμε μία μαρτυρία ἀληθειας και ζωῆς. Συνεχίζουμε νά θέλουμε νά είναι ὁ Βόλος ένας τόπος συνάντησης και διαλόγου γιά ὅλους τούς ἀνθρώπους ἀπ' ὅλο τόν κόσμο.

ΑΝΤΙΑΙΡΕΤΙΚΑ

Η χιλιετής Βασιλεία κατά τή «Σκοπιά» τῶν Μαρτύρων τοῦ Ιεχωβᾶ

Σπήν 'Αγία Γραφή γίνεται λόγος γιά «Βασιλεία τοῦ Θεοῦ» και «Βασιλεία τῶν οὐρανῶν», ή ὅποια δέν έχει καμία σχέση μέ ἐγκόσμιες βασιλείες. Σπήν 'Αποκάλυψη ὁ 'Ιωάννης βλέπει έναν ἄγγελο νά δένει τόν «δράκοντα» γιά «χίλια ἔτη». Κατά τήν περίοδο αὐτή, ὁ Χριστός βασιλεύει στούς πιστούς, ὁ Σατανᾶς δένεται και τό κράτος του διαλύεται ('Ιω. 16, 11 & 12, 31). 'Η ἀναφορά αὐτή τῆς 'Αγίας Γραφῆς, ἔρμηνεύεται ἀλληγορικά και σημαίνει τήν περίοδο ἀπό τήν ἐνσάρκωση τοῦ θεοῦ Λόγου «ἔως τῆς συντελείας τοῦ αἰώνος».

'Η «Σκοπιά» ύποστριζει τήν ἐγκαθίδρυση μίας ἐγκόσμιας βασιλείας τοῦ Χριστοῦ, πού θά διαρκέσει χίλια χρόνια. Αὐτή ή «χιλιετής Βασιλεία» θά έχει Βασιλιά τόν Χριστό, Πρωθυπουργό τόν 'Αρβαάμ, και τήν κυβέρνηση θά ἀποτελοῦν ἔχέχουσες προσωπικότητες τῆς Πλαδιᾶς Διαθήκης. Οι προφῆτες, μάλιστα, πού θά κυβερνοῦσαν, θά ἀνασταίνονταν τό ἔτος 1925. Βεβαίως, ούτε οι «ἄρχοντες» ἀνασπίθηκαν ούτε ή παγκόσμια κυβέρνηση τούς ἐγκαταστάθηκε στήν 'Ιερουσαλήμ τό ἔτος 1925 ή μεταγενέστερα! 'Ομως και σ' αύτό ἀλλαξε ὁ «προφήτης» τοῦ Μπρούντιν. Μέ τό «περισσότερο φῶς» οι «ἄρχοντες» είναι πλέον οι 'Απόστολοι τοῦ Χριστοῦ και θά είναι «συγκυβερνῆτες» τοῦ Χριστοῦ μαζί με 144.000 «ἐκλεκτούς». Αὐτή είναι ή «Χιλιετής Βασιλεία» τῆς «Σκοπιᾶς γιά τήν ὅποια προορίζονται οι ὅπαδοι τῆς πού ἀνήκουν στόν «πολύ ὄχλο» και έχουν «γήινη ἐλπίδα».

Κηρύττουν, δηλαδή, μία κατά γράμμα γήινη Βασιλεία, ἐπί τῆς όποιας θά βασιλεύουν και θά τήν κατευθύνουν ἀοράτως οι 144.001 «κεχρισμένοι», μαζί μέ τόν Χριστό ἀπό τόν οὐρανό (Ἐστω ὁ Θεός ἀληθής, 1946, σ. 164). Αὐτή θά είναι ὁ «παράδεισος» τοῦ «πολλοῦ ὄχλου» τῶν «Μαρτύρων τοῦ 'Ιεχωβᾶ». Επομένως, οι πολυπληθεῖς «ἀναστημένοι», ύποτίθεται, ὀπαδοί τῆς «Σκοπιᾶς», πού ἀποτελοῦν τόν «πολύ ὄχλο», δέν θά είναι πάντοτε «μετά τοῦ Κυρίου» (Α΄ Θεσ. 4, 17), ἀφοῦ ὁ Κύριος θά είναι στή Βασιλεία τῶν οὐρανῶν μαζί μέ τούς 144.000 «ἐκλεκτούς», ἐνῶ ὁ «πολύς ὄχλος» θά ζει στή γῆ. Καὶ συνεχίζει τό παραμύθι τῆς ή «Σκοπιά», ύποστριζοντας ότι οἱ ἀνθρώποι κατά τήν χιλιετή αὐτή βασιλεία, θά παντρεύονται, θά τεκνοποιοῦν..., θά ἐκπαιδεύονται νά ὅμιλούν καινούρια γλώσσα..., θά κατασκευαστοῦν νέοι δρόμοι, σιδηρόδρομοι, πλεκτρικές γραμμές, ύδραυλικά ἔργα..., θά πληρώνουν φόρο γιά τήν κάλυψη τῆς ἀναγκαίας δαπάνης ἔργασίας..., θά χαμογελοῦν ἀπό εύτυχια, θά ἀπολαμβάνουν θαυμάσια φρούτα και λαχανικά σέ ἀπέραντους παραδεισείνιους κήπους, συντροφιά μέ λιοντάρια και ἄλλα θηρία. Πῶς νά μή σαιγνευθοῦν μέ τούς «γραώδεις μύθους» ἀδαεῖς και ἀστρικοί ἀνθρώποι, πνιγμένοι στά προβλήματα και τίς βιοτικές μέριμνες; Κατά τή διάρκεια τῆς χιλιόχρονης βασιλείας ὁ 'Ιεχωβᾶ θά τούς ἐπαναχιολογήσει, ἀνοιγοντας τά «βιβλία», πού είναι οι «ἐκδόσεις» τῆς ἐταιρείας, και κατά τήν κρίση αὐτή κινδυνεύουν νά βρεθοῦν ἔξω ἀπό τόν «παράδεισο στή γῆ», και νά ριχτοῦν στά «τάρταρα» μαζί μέ τούς «ἐχθρούς του 'Ιεχωβᾶ», ἐάν δέν ύπρεξαν συνεπεῖς. Γ' αὐτό οι ὅπαδοι τῆς τρέχουν ἀπό πόρτα σέ πόρτα ἀσθμαίνοντας, νά μεταφέρουν τό «ἄγγελμα τῆς Βασιλείας», μέ τή διακίνηση τῶν ἐντύπων τῆς «Σκοπιᾶς», ἀσκώντας ἔτσι τήν «ἀγνή λατρεία» τους.

Πρωτ. Κωνσταντίνος Φλάκης

ΠΕΙΔΗΣΕΙΣ...

ΕΠΙΔΟΣΗ ΤΩΝ ΔΙΟΡΙΣΜΩΝ ΣΤΑ ΝΕΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ

Τούς διορισμούς τών μελών των Έκκλησιαστικών Συμβουλίων, πού θά διακονήσουν στίς ένορίες της Τοπικής μας Έκκλησίας, πάντα έπόμενη τριετία, 2023-2025, έπειτα από την ένορη της Κέντρου Θεοφανείας. Στίς διορισμούς των νέων Εκκλησιαστικών Συμβούλων, πού θά διακονήσουν στίς ένορίες της Τοπικής μας Έκκλησίας, πάντα έπόμενη τριετία, 2023-2025, έπειτα από την ένορη της Κέντρου Θεοφανείας.

Έκκλησιαστικής ζωής και έχηρε τό ανιδιοτελές έργο τους, πού δέν έχει οίκονομηκή άνταμοιβή άλλα πνευματική. Τόνισε τίν άξια τού φιλανθρωπικού έργου πού έπιτελείται στίν τοπική μας Έκκλησία, άναφέρθηκε στίν άνάπτυξη τού νεανικού έργου, ύπο δύσκολες συνθήκες, ένω μήποτε γιά τη συμβολή

στά πολιτιστικά πράγματα τού τόπου μας, μέσω τού φορέα «Μαγνήτων Κιβωτός». Άκολούθως, μήποτε γιά τίν εύθυνη τών Έκκλησιαστικών Συμβουλίων γιά τη χρονική διοίκηση και τίν εντιμη διαχείριση και συνεχάρη δόλους γιά τη συμβολή τους στόν εύασθητο αύτόν τομέα και τόνισε τίν άνάγκη πήροπτης τών νόμων και τῆς άπολυτης διαφάνειας στά οίκονομηκά ζητήματα τών ένοριών και στίν διαχείριση τών περιουσιακών στοιχείων της Έκκλησίας. Ο Σεβασμιώτατος άναφέρθηκε στόν ύποχρέωση συνεργασίας και συνδρομής τών Έπιτρόπων στό έργο τού Ιερέως, τόν όποιο έπι ούδενι έπιτρέπεται νά προσπερνούν, καθ' οτι έκεινος έχει τίν κυρία εύθυνη μέσα στίν ένορία. «Οφείλουμε δόλοι μαζί νά δίνουμε τή μάχη τῆς ένόπτηας, γιατί αύτή είναι τό μέγιστο οπλο μας», τόνισε ο Σεβασμιώτατος και έπεστήμανε τόν κίνδυνο τῆς πνευματικής αύτάρκειας.

13η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΧΟΡΩΔΙΩΝ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ

Μέ έπιτυχία διεξήχθη (23/12) ή 13η Συνάντηση Βυζαντινών Χορωδιών, πού διοργάνωσε ο Σύνδεσμος Ιεροψαλτών «Οσιος Ιωάννης ο Κουκουζέλης», ύπο τίν αίγιδα της Ιερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος. Η Συνάντηση πραγματοποιήθηκε στόν Μητροπολιτικό Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Βόλου, παρουσία τού Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ιγνατίου και πλήθων φιλόμουσων συμπολιτών μας. Στή 13η Συνάντηση συμμετεῖχαν: Η χορωδία της Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς της Ι. Μητροπόλεως μας, μέ χοράρχη τόν Πρωτοψάλτη τού Ι.Ν. Εὐαγγελιστρίας Ν. Ιωνίας Βόλου κ. Βασίλειο Αγροκώστα, Μουσικολόγο, Καθηγητή Βυζαντινῆς Μουσικῆς. Η χορωδία ψαλτριών «Αι Αδουσαι», μέ χοράρχη τή Δομεστίκαια δρ Σέβη Μαζέρα-Μάμαλη, Βυζαντινολόγο. Ο χορός Ψαλτῶν τού Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου Νίκαιας Λαρίσης, μέ χοράρχη τόν Πρωτοψάλτη τού ι.Ν. Δημητριάδος «Οσιος Ιωάννης ο Κουκουζέλης», μέ χοράρχη τόν Πρωτοψάλτη τού Ι.Ν. Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Βόλου κ. Δημήτριο Χατζηγεωργίου, Θεολόγο, Καθηγητή Εύρωπαϊκής και Βυζαντινῆς μουσικῆς και Πρόεδρο τού Συνδέσμου Ιεροψαλτῶν της Ι.Μ. Δημητριάδος. Μετά τό πέρας τού μουσικού προγράμματος άκολούθησε η άποδοση τιμῆς σέ έναν έξαιρετο, παλαιάμαχο Ιεροψάλτη της Τοπικῆς μας Έκκλησίας, τόν κ. Δημήτριο Μανώλη, ο όποιος έπι σειρά έτων διετέλεσε Πρωτοψάλτης τού Ιεροῦ Ναοῦ Προφήτου Ήλιού Αλυκῶν και Λαμπαδάριος τού Ιεροῦ Ναοῦ Αγίας Βαρβάρας Νέας Ιωνίας, Γραμματέας τού Συνδέσμου Ιεροψαλτῶν, ένω διακονεῖ έπι δεκαετίες, ως Καθηγητής Βυζαντινῆς Μουσικῆς στή Σχολή της Ιερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος. Τιμητικό Δίπλωμα στόν κ. Μανώλη άπενειμε ό Σεβ. Μητροπόλιτης Δημητριάδος κ. Ιγνατίου, ένω, έκ μέρους τού Συνδέσμου Ιεροψαλτῶν, τιμητική πλακέτα στόν κ. Μανώλη άπενειμε ό Πρόεδρός του Πρωτοψάλτης κ. Δημήτριος Χατζηγεωργίου.

ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΗΣ Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Μέ κάθε μεγαλοπρέπεια και παρουσία μεγάλου πλήθους πιστών έορτάσθηκαν φέτος τά Χριστούγεννα στήν Ιερά Μητρόπολη Δημητριάδος. Επίκεντρο τού έορτασμού ήταν ό Μητροπολιτικός Ιερός Ναός Αγίου Νικολάου Βόλου, όπου τίν παραμονή της έορτης τελέστηκε ό Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός, χοροσταύοντος τού Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ιγνατίου, μέ τη συμμετοχή πολλών κληρικών μας. Τόν πανηγυρικό της ήμέρας έκφωνησε ό Αρχιμ. Ιγνατίος Αναγνωστόπουλος, Προϊστάμενος τού Ιεροῦ Ναοῦ Αγίου Δημητρίου Βόλου. Ανήμερα της

πανηγυρική Θεία Λειτουργία,

ιερουργούντος τού Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ. Ιγνατίου, παρουσία τού Βουλευτού Μαγνησίας κ. Χρήστου Μπουκάρου. Κατά τη Θεία Λειτουργία άναγκώσθηκε τό Χριστουγεννιάτικο Μήνυμα τού Μητροπολίτου μας, ό όποιος, πρό τού «Δι' εύκῶν», ζήτησε άπο τόν λαό μας νά στρέψουμε τόν νοῦ και τίν καρδιά μας στούς άσθενεῖς άδελφούς μας, πού δοκιμάζονται στό κρεβάτι τού πόνου και στούς άναγκεμένους. Ο κ. Ιγνατίος εύχαριστης τόν λαό μας γιά τη συγκινητική συνδρομή του, «ώστε ν' άνταποκριθούμε σέ δόλες τίς άνάγκες. Σάς εύχαριστω γιά τίν ένόπτηα, τίν άγαπη, τή συμπροσευκή, τή συλλειτουργία. Είναι δύσκολοι οί καιροί, άλλα δόλοι μαζί θά άντεξουμε, δόλοι μαζί θά δώσουμε τόν άγώνα, γιά νά κράτησουμε ζωντανή τήν έλπιδα, πού είναι ό Χριστός μας».

ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΟΨΑΛΤΙΚΗΣ ΜΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

Τήν πρωτοχρονιάτικη βασιλόπιτα τοῦ Συνδέσμου Ἱεροψαλτῶν «Οσιος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης» καὶ τῆς Σχολῆς Βуз. Μουσικῆς τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας εὐλόγησε (12/1) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, στὸ Πν. Κέντρο «Ἀρχονταρίκη» τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀναλήψεως τοῦ Χριστοῦ Βόλου. Τὸν Σεβασμιώτατο προσφάντησε ὁ π. Ἐπιφάνιος, ὁ ὅποιος ζήτησε τὴν εὐχή τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύ-

νη του γιὰ τὸν ἀγάπην καὶ τὸν ἐμπιστοσύνην τοῦ Ἐπισκόπου, «χωρὶς τὶς ὄποιες τίποτα δέν μπορεῖ νά γίνει. Ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι ή κινητήρια δύναμη, ὁ ἐμπινευστής ὅλων μας, ἀνοίγει δρόμους, λύνει προβλήματα, ἐγγυᾶται τὸν ἐνόπτην». Ἀπό τὸ μεριά του ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στὸν ἀξία τῆς ἐμπιστοσύνης, «πού εἶναι τὸ πᾶν, ὁ καρπός μίας εἰλικρινοῦς σκέσης, πού συφρολατεῖ τὸν ἀγάπην καὶ τὸν ἐνόπτην, πού γίνεται δῶρο Θεοῦ». Μίλησε γιὰ τὸν ἰστορία τῆς Σχολῆς, ἀλλά καὶ τῆς Ἱεροψαλτικῆς χορείας τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, γιὰ τοὺς ἀειμνήστους Δασκάλους, πού διαμόρφωσαν μία σπουδαία παράδοση, ἀναγνωρισμένης στὸ πανελλήνιο, ἀναφέρθηκε, ἀκροθιγώς, στὸν προσφορά τῶν προκατόχων του Ἱεραρχῶν στὸν Τοπικὴ μας Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐξέφρασε τὸν θαυμασμό του γιὰ τὸν προσφορά καὶ τὸν ἀξία τῶν Ἱεροψαλτῶν μας. Κάλεσε σὲ περαιτέρω ἐργασία καὶ προσευχὴ γιὰ τὸν προαγωγὴν τοῦ Ἱεροψαλτικοῦ ἔργου καὶ τὸνισε τὸν ἀξία τοῦ θίθους, τῆς ἐνόπτης καὶ τοῦ πνεύματος συνεργασίας. Τέλος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου εὐχαρίστησε τὸν Σεβασμιώτατο γιὰ τὸ ἔμπρακτο ἐνδιαφέρον του γιὰ τὸν Ἱεροψαλτικὸ κόσμο τῆς Μητροπόλεως μας, καθὼς καὶ τοὺς συναδέλφους του Ἱεροψάλτες γιὰ τὸν ποικίλη προσφορά καὶ βοήθειά τους στὸν προαγωγὴν τοῦ Ἱεροψαλτικοῦ ἔργου.

ΑΝΩΤΑΤΗ ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΤΟΝ τ. ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΙΜΟΔΟΤΩΝ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

Στὸν Ἱερό Ναό Εὐαγγελιστρίας Νέας Ἰωνίας ἑορτάστηκε μεγαλοπρεπῶς ἡ ἔορτή τῆς Συνάξεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου (26/12). Τῆς Θείας Λειτουργίας προεξῆρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, πλαισιωμένος ἀπὸ τοὺς Κληρικούς τοῦ Ναοῦ καὶ πλῆθος πιστῶν. Στὸ τέλος τῆς Θείας

Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος ἀπένειμε τὸν Ἀνώτατο Τιμπτική Διάκριση τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, τὸν Χρυσό Σταυρό μετά Διπλώματος, στὸν κ. Ἰγνάτιο Γελαγώτη, τ. Πρόεδρο τοῦ Συλλόγου Αἵμοδοτῶν Μαγνησίας, γιὰ τὸν ἀξέπεραστη προσφορά του στὸ εὐαίσθητο, κοινω-

νικῶς, πεδίο τῆς ἐθελοντικῆς αἵμοδοσίας, στὸ ὅποιο διακόνησε ἀόκνως ἐπὶ 30 ἔτη. Γιὰ τὸ ἔργο καὶ τὸν προσωπικότητα τοῦ τιμηθέντος μίλησε ὁ Προϊστάμενος τοῦ Ναοῦ Ἀρχιμ. Ἀμφιλόχιος Μῆλιτος, ἀναφερόμενος καὶ στὸν πολυεπί διακονία του στὸν ἐνόρια τῆς Εὐαγγελιστρίας, τῆς ὄποιας εἶναι ἐνεργό καὶ πολύτιμο μέλος. Ἀπό τὸ μεριά του, ὁ κ. Γελαγώτης εὐχαρίστησε τὸν Σεβασμιώτατο γιὰ τὸν προσγενόμενη τιμῆι καὶ ἀναφέρθηκε, μέ εὐγνωμοσύνη, στὰ στελέχη τῆς Εὐαγγελιστρίας, Κληρικούς καὶ λαϊκούς, καὶ στὶς σπουδαία συνεργασία πού ἀνέπτυξε μαζί τους, τὰ προηγούμενα χρόνια, γιὰ τὸν προώθηση τῆς ἐθελοντικῆς αἵμοδοσίας. Τέλος, ὁ Σεβασμιώτατος ἐξῆρε τὸ ἥθος καὶ τὸν ἀνιδιοτέλεια τοῦ τιμηθέντος, τὸ ταπεινό φρόνημα καὶ τὸ πνεῦμα διακονίας πού τὸν διακρίνει, ἐνᾶ εὐχήτηκε νά βρεθοῦν ἄξιοι διάδοχοι του, γιὰ νά συνεχίσουν τὸ ὑπέρ πολύτιμο ἔργο του.

Η ΕΥΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ ΣΤΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Τήν Πρωτοχρονιάτικη βασιλόπιτα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος εὐλόγησε (31/12), σὲ ἐπίσημη τελετὴ, στὸν Μητροπολίτικο Ἱερό Ναό Ἀγίου Νικολάου Βόλου, ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Ἰγνάτιος. Στὴν τελετὴ παρέστησαν ἡ Υψηλούργος Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Ζέτα Μακρή, ὁ Περιφερειάρχης Θεσσαλίας κ. Κώστας Ἀγοραστός, οἱ Βουλευτές Μαγνησίας κ.κ. Χρῆστος Μπουκόρος, Κώστας Μαραβέγιας καὶ Ἀθανάσιος Λιούπης, ὁ Αντιπεριφερειάρχης Μαγνησίας καὶ Βορείων Σποράδων κ. Δωροθέα Κολυνθρίνη, ὁ Δήμαρχος Βόλου κ. Ἀχιλλέας Μπέος, ἐκπρόσωποι τῶν Στρατιωτικῶν, Λιμενικῶν καὶ Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν, ἐκπρόσωποι φορέων καὶ πλῆθος κόσμου. Στὴ σύντομη ὄμιλίᾳ του ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσήμανε ὅτι «τούτη η ἡμέρα εἶναι στὸν καμπτὶ μεταξὺ τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου χρόνου. Ὁ χρόνος εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ κι ἐμεῖς κάθε

Πρωτοχρονιά γιορτάζουμε μία καινούργια ἀφρί, ἀφίνοντας πίσω μας στενοχώριες, πόνους, καμπούς, καὶ ἐλπίζουμε σὲ κάτι καλύτερο, γιά νά μποροῦμε νά βλέπουμε τὸ μέλλον μὲ αἰσιοδοξία. Ἡ πίστη εἶναι θεμέλιο τῆς ἐλπίδας καὶ γιά ἐμᾶς ὁ Χριστός μας εἶναι η ἐλπίδα. Ἡ χρονία πού πέρασε ἦταν δύσκολη γιά ὅλοκληρο τὸν κόσμο καὶ γιά τὸν Ἑλλάδα, καθὼς ὁ πόλεμος εἶναι τόσο κοντά μας, ζοῦμε στὸ ἀπόχο τῆς πανδημίας, ἀλλά κατόπιν της προαγωγή τοῦ Πρωτοσυγκέλλου μας, τοῦ π. Δαμασκηνοῦ, σὲ Μητροπολίτη. Θά συνεχίσουμε μὲ ἔργα ἐνόπτης, νά εἴμαστε κοντά σὲ κάθε ἄνθρωπο καὶ ἰδιαίτερα στὰ παιδιά μας». Ὁ κ. Ἰγνάτιος εὐχαρίστησε θερμά τὸν Ἱερεῖς του, τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Συμβούλους, τὶς ἐθελόντριες τῶν ἐνοριῶν, «μέ τοὺς ὄποιους κάνουμε ζωντανή τὴν παρουσία τῆς Ἐκκλησίας στὸν σύγχρονο κόσμο». Εὐχαρίστησε τοὺς τοπικοὺς μας Ἀρχοντες, «μέ τοὺς ὄποιους σφυρολατόσαμε κλίμα ἐμπιστοσύνης, πού μᾶς ἐπιτρέπει νά δίνουμε στὸν λαό μας τὸν ἐνόπτη, πού εἶναι τὸ βασικό ὅπλο μας γιά τὸν ἀντιμετώπιση τῶν δυσκολιῶν». Εὐχήτηκε νά νέα χρονία νά εἶναι εὐλογημένη γιά ὅλους, γιά τὸν πατρίδα καὶ τὸν λαό μας, «νά σιγήσει ὁ πόλεμος καὶ νά ἀπελευθερωθοῦμε ὁλοκληρωτικά ἀπὸ τὴν πανδημία».

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΔΕΞΙΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΤΗΧΗΤΕΣ ΜΑΣ

Πρωτοχρονιάτικη δεξίωση πρός τιμὴ τῶν στελεχῶν τοῦ νεανικοῦ ἔργου τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας παρέθεσαν (3/1) στὸ Συνεδριακό Κέντρο Ἐκκλησίας ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος καὶ τὸ Γραφεῖο Νεόπτης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας. Στὴν ἐκδήλωση συμμετεῖχαν περὶ τὰ

150 στελέχη τοῦ ἐνοριακοῦ νεανικοῦ ἔργου καὶ οἱ Ἱερεῖς Νεόπτης. Ὁ Σεβ. κ. Ἰγνάτιος εὐλόγησε τὴν πρωτοχρονιάτικη βασιλόπιτα καὶ εὐχαρίστησε τοὺς καποκητές γιά ὅσα προσφέρουν στὸν Τοπική μας Ἐκκλησία καὶ μάλιστα σὲ ἔναν τομέα πού δοκιμάστηκε πολύ κατὰ τὴ διάρκεια τῆς πανδημίας. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεσήμανε ὅτι «ὁ Χριστός μᾶς ζητάει νά εὐαγγελιστοῦμε τὸν λόγο Του στὰ παιδιά μας καὶ νά δώσουμε τὸν ἐλπίδα σ' ὅλο τὸν κόσμο. Τὰ παιδιά εἶναι η ἐλπίδα μας». Ἡ δεξίωση συνοδεύτηκε ἀπό τὸ «Ζωντανό» μουσικό πρόγραμμα.

ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΗΜΙΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ πρ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ

Συμπληρώθηκαν τρία χρόνια άπο τίν εἰς Κύριον ἐκδημία τοῦ Γέροντος Μητροπολίτου πρ. Πειραιῶς κυροῦ Καλλινίκου, ἐνός ἐκ τῶν πλέον διαπρεπῶν Ἱεραρχῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῆς μεταπολιτευτικῆς περιόδου, ὁ ὅποιος ἀόκνως καὶ θεοφιλῶς ποίμανε τὸν λαό τοῦ Θεοῦ, ἐπί σειρά πολλῶν ἐτῶν, ἀφίνοντας πίσω του τὸν εἰκόνα τοῦ ἔξαρτου Ποιμενάρχη τῆς Πειραιᾶς Ἐκκλησίας καὶ ἰδρυτὴ καὶ κτίτωρ τῆς Ἱερᾶς Συνοδικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς Παναγίας Χρυσοπηγῆς Καπανδρίτιου. Γιά τὸν λόγο αὐτό, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνάτιος, ἐκ τῶν ἐπιφανῶν πνευματικῶν τέκνων τοῦ ἀοιδίμου Ἱεράρχου, βρέθηκε (24/2) στὴ Μονὴ τῆς μετανοίας του καὶ τέλεσε Τρισάγιο ἐπί τοῦ μνήματος τοῦ Πνευματικοῦ του Πατρός, ἐκφράζοντας, μὲ τὸν τρόπο αὐτόν, τὸν τιμή, τὸν σεβασμό καὶ τὸν εὐγνωμοσύνην του πρός τὸν ἀλησμόνιτο Γέροντά του.

15 ΧΡΟΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟ

Μέ βαθιά συγκίνηση καὶ εὐγνωμοσύνη, ἡ Τοπική Ἐκκλησία τῆς Δημητριάδος τίμησε καὶ φέτος τὸ μνήμη τοῦ ἀειμνήστου Ποιμενάρχου τῆς καὶ μετέπειτα Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάστος Ἑλλάδος Χριστοδούλου, δέκα πέντε χρόνια μετά τὸν εἰς Κύριον ἐκδημία του. Στὸν Μητροπολιτικὸν Ἱερό Ναό Ἀγίου Νικολάου Βόλου τελέστηκε Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία καὶ ἵερο Μνημόσυνο, ἱερουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου, τὸν ὅποιο πλαισίωσαν πολλοὶ Κληρικοὶ μας καὶ πλῆθος λαοῦ. Στὸ κήρυγμά του ὁ Σεβασμιώτατος τόνισε ὅτι ὁ Χριστόδουλος «ῆταν χαριτωμένος ἄνθρωπος, εἶχε τὸ κάρισμα νά κάνει τοὺς ἄνθρωπους νά κάρονται. Μᾶς δίδαξε τὸν ἀγάπη γιὰ τὴ Θεία Λατρεία, διακρινόταν γιά τὸ τάλαντο τῆς καλλιφωνίας καὶ τῆς ἀγάπης γιὰ τὸν ψαλτικὴ τέχνη. Μᾶς δίδαξε ν' ἀγαποῦμε τὴν Ἐκκλησία καὶ νά διακονοῦμε τὸ ποιμαντικό καὶ διοικητικό Της ἔργο. Παρακολουθούσαμε καὶ θαυμάζαμε τὸ ἔργο του... Τὰ λόγια του παραμένουν βαθιά χαραγμένα μέσα μας, ν' ἀγαπήσουμε τὸν λαό τοῦ Θεοῦ πού τόσο κι ἐκεῖνος ἀγάπησε καὶ ἀπό τὸ ὅποιο πληθωρικῶς ἀγαπήθηκε. Ἀγονιζόμαστε νά συνεχίσουμε τὸ ἔργο του, ὅχι γιὰ νά φθάσουμε τὸ δικό του μεγαλεῖο, ἀλλὰ γιὰ νά προσθέσουμε τὸ μικρό μας λιθαράκι σε μία Τοπική Ἐκκλησία πού κοσμήθηκε ἀπό ἔξαιρετικές προσωπικότες, μέ μεγαλύτερη αὐτή τοῦ Χριστοδούλου. Μᾶς ἔμαθε ν' ἀγαποῦμε τὸν Ἑλλάδα μας, ζοῦσε γιά τὸν Ἑλλάδα, εἶχε βαπτιστεῖ στὰ νάματα τοῦ οἰκουμενικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὑπερασπίστηκε τὰ δίκαια τῆς μέ δῆλες του τίς δυνάμεις. Δέν ἔχω γνωρίσει ἄνθρωπο τόσο ἐργατικό καὶ παραγωγικό, πού ἔδωσε τὰ πάντα γιὰ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν Πατρίδα. Θά κρατήσουμε τὸ μνήμη του ζωντανή καὶ θά συνεχίσουμε νά ἐργαζόμαστε μέ τὸν εὐχή του σ' αὐτό τὸ γεώργιο, πού ὁ Θεός μᾶς κάρισε».

τὸν ἀγάπη γιὰ τὴ Θεία Λατρεία, διακρινόταν γιά τὸ τάλαντο τῆς καλλιφωνίας καὶ τῆς ἀγάπης γιὰ τὸν ψαλτικὴ τέχνη. Μᾶς δίδαξε ν' ἀγαποῦμε τὴν Ἐκκλησία καὶ νά διακονοῦμε τὸ ποιμαντικό καὶ διοικητικό Της ἔργο. Παρακολουθούσαμε καὶ θαυμάζαμε τὸ ἔργο του... Τὰ λόγια του παραμένουν βαθιά χαραγμένα μέσα μας, ν' ἀγαπήσουμε τὸν λαό τοῦ Θεοῦ πού τόσο κι ἐκεῖνος ἀγάπησε καὶ ἀπό τὸ ὅποιο πληθωρικῶς ἀγαπήθηκε. Ἀγονιζόμαστε νά συνεχίσουμε τὸ ἔργο του, ὅχι γιὰ νά φθάσουμε τὸ δικό του μεγαλεῖο, ἀλλὰ γιὰ νά προσθέσουμε τὸ μικρό μας λιθαράκι σε μία Τοπική Ἐκκλησία πού κοσμήθηκε ἀπό ἔξαιρετικές προσωπικότες, μέ μεγαλύτερη αὐτή τοῦ Χριστοδούλου. Μᾶς ἔμαθε ν' ἀγαποῦμε τὸν Ἑλλάδα μας, ζοῦσε γιά τὸν Ἑλλάδα, εἶχε βαπτιστεῖ στὰ νάματα τοῦ οἰκουμενικοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὑπερασπίστηκε τὰ δίκαια τῆς μέ δῆλες του τίς δυνάμεις. Δέν ἔχω γνωρίσει ἄνθρωπο τόσο ἐργατικό καὶ παραγωγικό, πού ἔδωσε τὰ πάντα γιὰ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν Πατρίδα. Θά κρατήσουμε τὸ μνήμη του ζωντανή καὶ θά συνεχίσουμε νά ἐργαζόμαστε μέ τὸν εὐχή του σ' αὐτό τὸ γεώργιο, πού ὁ Θεός μᾶς κάρισε».

ΕΚΔΗΜΙΑ π. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΖΑΝΗ

Μέ βαθύτατη θλίψη καὶ οὖδην ἡ Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος ἀναγγέλλει τὸν εἰς Κύριον ἐκδημία τοῦ Πρεσβυτέρου Ἀλεξάνδρου Ζανῆ, ἐπί δεκαετία Ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ Ἀερινοῦ. Ὁ Μακαριστός Ἱερεὺς ἐκοιμήθη σε ἡλικία 52 ἐτῶν (2/3). Ὁ π.

Ἀλέξανδρος γεννήθηκε στὸν

Βόλο τὸ 1971 καὶ ἦταν ἀπόφοιτος

τοῦ Λυκείου Βελεστίνου. Τὸ 2013

χειροτονήθηκε Διάκονος καὶ Πρε-

σβύτερος ἀπό τὸν Σεβ. Μητρο-

πόλη Δημητριάδος κ. Ἰγνατίου καὶ

τοποθετήθηκε Ἐφημέριος τοῦ Ἱε-

ροῦ Ναοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου

Θωμᾶ Ἀερινοῦ, ὃπου τὰ προπ-

γούμενα χρόνια ὑπηρετοῦσε ὡς

ἱεροφάλπης. Ὁ π. Ἀλέξανδρος,

ἰδιαίτερα ἀγαπητός σε ὅλους,

ἀνῆκε στὴ κορείᾳ τῶν ἀμύσθων Κληρικῶν τῆς Τοπικῆς

μας Ἐκκλησίας καὶ διατροῦσε τὸν ἐπαγγελματικὸν του

θέση στὸ ἐργοστάσιο τῆς ΕΒΟΛ. Κατά τὴν δεκαετίη Ἱε-

ρατική του διακονία, διακρίθηκε γιὰ τὴ σεμνότητα τοῦ

ῆπους του, τὰ συνεπή ἀνταπόκριση στὰ καθήκοντά του,

τὴ διάθεση μαθητείας, τὰ προσπλόωση καὶ τὸν ὑπακού-

τοῦ στὸν Ἐκκλησιαστικὸν του Ἀρχή καὶ ἀναδείχθηκε

ἄξιος τῆς ἀποστολῆς του. Ἡταν ἔγγαμος καὶ πατέρας

τριῶν παιδιῶν. Ἡ ἔξοδος Ἀκολουθία τελέστηκε τὸ

Σάββατο 4/3 προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιώτατου, παρου-

σίᾳ πλήθους Κλήρου καὶ λαοῦ.

ΕΠΙΔΟΣΗ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΕ ΕΠΤΑ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΡΟΜΑ ΤΟΥ ΑΛΙΒΕΡΙΟΥ

Στὸ Συνεδριακὸ Κέντρο Θεσσαλίας (13/2) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος κ. Ἰγνατίος βράβευσε καὶ παρέδωσε τὰ ἀπολυτήρια τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου σε ἑπτά κατοίκους τοῦ οἰκισμοῦ Ἀλιβερίου. Οἱ κάτοικοι τοῦ οἰκισμοῦ Ἀλιβερίου, ἀφοῦ παρακολούθησαν, γιὰ δύο χρόνια, τὸ τμῆμα ἀλφαριθμητικοῦ καὶ ἀπόκτησης ἀπολυτήριου, ἔδωσαν ἔξετάσεις καὶ κρίθηκαν ἐπιτυχόντες. Σπήν ἐκδήλωση παραβρέθηκαν τὰ μέλη τοῦ ἀπικού δικτύου, πού ἔχει ἴδρυθεῖ ἀπό τὸν Σεβασμιώτατο καὶ ἔχει σκοπὸ τὸν συντονισμό καὶ τὸν διαχείριση τῶν προβλημάτων πού ἀντιμετωπίζουν οἱ κάτοικοι καὶ οἱ γονεῖς τῶν Ρομά μαθητῶν τῆς πόλεως μας, ὁ κ. Χρῆστος Γκόβαρης, Καθηγητής τοῦ Παιδαγωγικοῦ Τμήματος Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσης τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, καὶ ὁ κ. Ἀναστάσιος Γούκος, Διευθυντής τοῦ 10ου Δημ. Σχολείου Ν. Ἰωνίας. Ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στὸν ποιμαντικὸν πού ἀνέπτυξε, τὰ προηγούμενα χρόνια, ἡ Τοπική μας Ἐκκλησία στὸν κοινόπτη ROMA τῆς περιοχῆς μας:

«Ἄγαπόσα πολύ ὅλους σας», δήλωσε, «γιατί κοντά σας βρήκα μία ἀνθεντικότητα. Αὐτό πού κάνατε θά σας χρειαστεῖ στὸν ζωὴ σας καὶ φροντίστε νά τό πράξετε στὰ παιδιά καὶ στὰ ἐγγόνια σας, νά καταλάβουν πόση ἀξία ἔχει νά τελειώσουν τό σχολεῖο. Δουλέψτε μέσα στὸν κοινόπτη πρός τὸν κατεύθυνσην αὐτή. Η ζωὴ εἶναι στὰ κέρια σας. Μήν ἀφίσετε λάθος νοοτροπίες καὶ καταστάσεις νά σας παρασύρουν. Προτρέψτε καὶ ἀλλούς νά σας μιμηθοῦν, γιὰ νά μείνουν στάσιμοι, ἀλλὰ νά κάνουν κάτι σωστό στὴ ζωὴ τους».

ΜΕ ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ ΓΙΟΡΤΑΣΤΗΚΑΝ ΤΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ

Μέ τη δέουσα λαμπρότητα και μεγαλοπρέπεια έορτάστηκε (6/1) ή μεγίστη έορτή των Θεοφανείων, με πλήθος λαού νά συρρέει στούς Ιερούς μας Ναούς, ύπο έξαιρετικές καιρικές συνθήκες. Έπικεντρωτού του έορτασμού ήταν ο Μητροπολιτικός Ιερός Ναός Αγίου Νικολάου, όπου την παραμονή της έορτης τελέστηκε ο Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός, χοροσταύοντος του Θεοφ. Έπισκοπού Ολβίας κ. Επιφανίου. Τόν πανηγυρικό της ημέρας κήρυξε ο Πρωτ. Απόστολος Νιόκος, Εφημέριος του Ιερού Ναού Εύαγγελιστρίας Ν. Ιωνίας. Ανήμερα της έορτης τελέστηκε ή πανηγυρική Θεία Λειτουργία, ιερουργούντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Δημητρίαδος κ. Ιγνατίου, παρουσία μεγάλου πλήθους πιστών. Στό τέλος της Θείας Λειτουργίας τελέστηκε ή Ακολουθία του Μεγάλου Αγιασμού των Θεοφανείων, παρουσία τῶν Πολιτικῶν, Στρατιωτικῶν, Λιμενικῶν, Αστυνομικῶν και Πυροσβεστικῶν Αρχῶν και ἐκπροσώπων φορέων και τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης. Ακολούθησε ή Λιτάνευση τοῦ Σταυροῦ και τῆς Ιερᾶς Εἰκόνος τῆς Βαπτίσεως του Κυρίου πρός τὸν παραλία τῆς πόλης, ύπο τούς πήχους τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Βόλου, συνοδείᾳ Στρατιωτικοῦ Αγίματος. Ο Σεβασμιώτατος, ἐπιβιβασθείς ἐπὶ εἰδικῶς εὐνερποσμένου σκάφους, τέλεσε τὸν Ακολουθία τῆς καταδύσεως τοῦ Σταυροῦ στὴ θάλασσα τοῦ Παγασητικοῦ και εὐλόγησε τὰ ὄντα. Τήν ίδια σπιγμή, ἔνδεκα ἄνδρες ἔπεσαν στὸν θάλασσα και μέ εὐλάβεια ἀσπάστηκαν τὸν Σταυρό, συνεχίζοντας τὴ μακρά και ὅμορφη αὐτὴ παράδοση, πού συνδέεται μὲ τὸν έορτασμό τῶν Θεοφανείων, ὅπου, στὴ γῆ, ζοῦν Ἐλληνες Ορθόδοξοι Χριστιανοί. Στόν χαιρετισμό του ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεστήμανε ὅτι «ἡ γιορτή αὐτή εἶναι ἡ γιορτή τῆς ἀλήθειας τοῦ Θεοῦ, πού ἐμπνέει τὶς καρδιές μας. Όσο πιστεύουμε, δέν φοβόμαστε και μποροῦμε, ἔχοντας τὴν ἐλευθερία μέσα μας, νά μιμούμαστε τὸν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀγάπη νά γίνεται τρόπος ζωῆς. Σᾶς παρακαλῶ τούτη τὴ χρονία νά ἀρνηθοῦμε κάθε εἰδούς βία στὸν κοινωνία μας, ιδιαίτερα μέσα στὸν οἰκογένεια. Ή οι δώσουμε τὸν καλύτερο μας ἔσατο, νά προστατέψουμε τὸν οἰκογένεια, ιδίως τὰ παιδιά μας. Γι' αὐτό, σᾶς καλῶ ὅλους σὲ ἐνόπιτα, οἱ γονεῖς νά μι σταματοῦν νά δίδουν ἀγάπην και στοργήν στὰ παιδιά τους, οἱ ἐκπαιδευτικοί νά στριζουν τὰ παιδιά μας, ὅλοι νά προσευχηθοῦμε νά μήν ἔχουμε βίαια ἐπεισόδια, νά βιώσουμε τὸν ἀληθινή συνύπαρξη και ἐνόπτηα... Οἱ ναυτικοί μας νά ἔχουν καλούς πλόες, οἱ Λιμενικοί μας νά ἔχουν δύναμη, γιά νά σώζουν ζωές, ὅπου καλοῦνται».

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ ΣΤΟΝ ΒΟΛΟ

Μέ ιεροπρέπεια και σεμνότητα ή τοπική Εκκλησία τῆς Δημητριάδος έόρτασε φέτος τὸ μεγάλην έορτή τῆς Ορθοδοξίας (5/3). Έπικεντρωτού του έορτασμού ήταν ο Μητροπολιτικός Ιερός Ναός Αγίου Νικολάου Βόλου, όπου λειτούργησε ο Σεβ. Μητροπολίτης Δημητρίαδος κ. Ιγνατίου, παρουσία μεγάλου πλήθους πιστών. Στό κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος τόνισε ὅτι «οἱ περιστάσεις θέλησαν και αὐτή ή Σαρακοστή, μέ ἔναν δικό της τρόπο, νά μᾶς καλεῖ σὲ αὐτογνωσία, μετάνοια και ἐνόπιτα. Τό τραγικό δυστύχημα τῶν Τεμπῶν χτυπᾶ μία μεγάλη καμπάνα γιά μετάνοια... Οποιος θελήσει νά ἔξαιρεσει τὸν ἐαυτὸν του ἀπό τὶς εὐθύνες, ἀναλαμβάνει μεγαλύτερη εὐθύνην ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Πρέπει νά παραδεχθοῦμε ὅτι ὅλοι ἔχουμε εὐθύνην γιά τὸν τρόπο λειτουργίας τοῦ Κράτους και τῆς Πολιτείας. Πρέπει νά συγκροτήσουμε ἔναν τρόπο ζωῆς που δέν θά ἐπι-

τρέψει ξανά τέτοιες τραγωδίες, νά ἀναλάβουμε τὶς εὐθύνες μας και νά σταθοῦμε ὥ καθένας στὸν τομέα του, ύπευθυνα και σωστά. Νά ἀφρούμε στὸν ἄκρο τὸ ἀτομικό μας συμφέρον και νά δώσουμε τὸ μήνυμα τῆς θυσίας γιά τὸν λαό και τὸν κοινωνία μας, πού ἀπαιτεῖ τὸν ἐνόπιτα και θέλει νά νιώθει ἐμπιστοσύνη και ἀσφάλεια... Μήν ποῦμε ὅτι ὁ Θεός φταίει. Ή δική μας ἀνεπάρκεια, τά ἐλαττώματα και ή κακή χρήση τῆς ἐλευθερίας μᾶς ὀδηγοῦν σὲ τραγικά ἀποτελέσματα. Σέ ἐμᾶς ἀπομένει ή ἀληθινή μετάνοια και ή ζωντανή προσευχή». Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε, ἐντός τοῦ Ναοῦ, ή καθιερώμενη λιτάνευση τῶν ιερῶν Εἰκόνων, στὸ διάρκεια τῆς ὁποίας ἀπαγγέλθηκε τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως και ο Σεβασμιώτατος ἀνέγνωσε τὸ Συνοδικό τῆς Ορθοδοξίας. Ακολούθησε ἐπιμνημόσυνη Δέστη γιά τὰ θύματα τοῦ τραγικοῦ σιδηροδρομικοῦ δυστυχήματος τῶν Τεμπῶν, στό τέλος τῆς ὁποίας ο Σεβασμιώτατος εὐχήθηκε ὁ Θεός νά στείλει τὸν ἀναθέν παρηγορία στοὺς γονεῖς και στοὺς οἰκείους, τὸν ύγεια στοὺς τραυματίες και νά μήν ἐπιτρέψει ξανά νά συμβεῖ τέτοιο κακό.

6,5 ΤΟΝΟΙ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΣΤΟΥΣ ΣΕΙΣΜΟΠΛΗΚΤΟΥΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΡΙΑΣ

Πολύτιμη και καθοριστική ήταν η συμβολή τοῦ λαοῦ μας στὸν ἐκστρατεία συγκέντρωσης εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης γιά τούς σεισμόπληκτους ἀδελφούς μας τῆς Τουρκίας και τῆς Συρίας, πού πραγματοποίησε τὶς προηγούμενες ήμέρες η Τοπική μας Εκκλησία. Συγκεκριμένα, τὰ ἀπαραίτητα εἶδον συγκεντρώ-

θηκαν στὶς ἐνορίες μας και διά τοῦ Σ.Σ.Κ. ο «ΕΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΣ», μέσω τοῦ Κέντρου Διαχείρισης Ανθρωπιστικῆς Βοήθειας (ΚΕ.Δ.Α.Β.), διοργανώθηκαν δύο ἀνθρωπιστικές ἀποστολές: Ή α' ἀνθρωπιστική ἀποστολή πραγματοποίηθηκε στὶς 13/02/2023 και περιελάμβανε: 200 κουβέρτες και παπλώματα και 115 σεντόνια, πού εἶναι καρπός τοῦ ἐργαστηρίου ραπτικῆς τοῦ «Ε». Ή β' ἀνθρωπιστική ἀποστολή ύλοποιηθηκε στὶς 20/02/2023 και περιελάμβανε 10 παλέτες βάρους 6.500 κιλῶν, μέ το ἔξης περιεχόμενο: 125 κουβέρτες και παπλώματα (καινούργια), 200 ἔξαρδες ἐμφιαλωμένο νερό, 515 κιλά ὄσπρια, 300 κιλά ρύζι, 1.152,5 κιλά υμαρικά, 4.166,0 κιλά γάλα ἐβαπορέ κ.ά.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Έτος 40ο • Άρ. Φύλλου 501-503 • Ιανουάριος-Μάρτιος 2023

Εκδότης: Μητροπολίτης Δημητριάδος Ιγνατίου
Διεύθυνσης: Αρχιμανδρίτης Επιφάνιος Οικονόμου
Φιλολογική
ἐπιμέλεια: Χριστος Δ. Ξενάκης
Υπεύθυνος
κυκλοφορίας: Αρχιμανδρίτης Μάξιμος Παπαϊωάννου
Μηχανογράφηση: Βασιλική Αντωνάκη
Εκτύπωση &
Βιβλιοδεσία: ΠΑΛΜΟΣ

Ιδιοκτησία: Ιερά Μητρόπολις Δημητριάδος
Διεύθυνση: Τ.Θ. 1308 • 38001 Βόλος
Τηλέφωνα: 24210 93500 • Fax: 24210 67903
Internet: www.imd.gr
E-mail: press@imd.gr

«Ο Θεός μᾶς καλεῖ νά γίνουμε σάν τά παιδιά... "Ἄς ἀνταποκριθοῦμε στήν προτροπή Του!"»

Μία νέα χρονιά μόλις ἔχει ἀνατείλει. Τών ύποδεχθήκαμε μέ φῶτα, στολίδια καί χρώματα, μέ εύχες καί χροστές προσδοκίες. Πάντα, τέτοια μέρα γιορτινή, οί ψυχές μας γλυκαίνουν, ζεσταίνονται, καθώς, γιά λίγες ἔστω στιγμές, ἀναπολοῦμε μέ νοσταλγία τούς ἀμέριμνους καιρούς τῶν παιδικῶν μας χρόνων. Ἐπιστρέφουμε στίς ἀξεθώριαστες μνῆμες τῆς ἡλικίας ἐκείνης, τότε πού ἡ Πρωτοχρονιά ἤταν γιά τίς ἀθῶες ψυχές μας ταυτόσημη τῆς χαρᾶς καί τῆς προσμονῆς τῶν δώρων. Κύλησαν ἔκτοτε χρόνια καί ἐποχές, καί σήμερα ὥριμοι πιά, στοχαζόμαστε, ἅραγε τί παιδικό ἔχει ἀπομείνει μέσα μας. Τί ἔχουμε διασώσει ἀπό τά μοσχομύριστα παιδιάτικά μας χρόνια. Μέ ποιά ψυχική διάθεση, εἰσερχόμαστε στό νέο ἔτος. Ξαναζοῦμε τούτη τή μέρα τή χαρά; Προσμένουμε τήν ἔκπληξη;

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ Πρωτοχρονιά χαρίζει κυρίως στά παιδιά τήν αἴσθησην τῆς χαρᾶς, τῆς εὐδαιμονίας, τῆς ἀμέριμνης βιοτῆς. Οἱ ύπολοιποι, ἵσως, δυσκολευόμαστε νά ἐναρμονιστοῦμε ἀπόλυτα μέ τή γιορτινή διάθεσην τῆς ἡμέρας. Κάποιους μᾶς ἀπορροφᾶ ἡ ἀνασκόπηση τῆς χρονιᾶς πού ἀφήσαμε πίσω: Μετράμε ἀπουσίες καί παρουσίες, λάθη καί ἐπιτυχίες, στιγμές πού ἦρθαν καί πέρασαν. Συνειδητοποιοῦμε τά προβλήματα πού δοκιμάζουν τίς ἀντοχές μας, ἢ τίς ἀδυσώπητες προοπτικές τῆς ζωῆς μας, ἢ τήν ἀνασφάλειά μας μέσα στήν παγκόσμια ἀλλοφροσύνη. Ὡστόσο, λαχταρᾶ ἡ καρδιά μας τούτη τή μέρα μία ἐπανεκκίνηση, μία καινούργια ἀρχή. Ἀποζητοῦμε κάτι νά μᾶς ἐμπινεύσει. Τί, ὅμως, πιό καθαρό καί ἀγνό καί ἄγιο ἀπό τά παιδιά! Ἰδού ὁ ὑψηλότερος στόχος καί ἡ ἀγιότερη ἀποστολή γιά τό νέο ἔτος: Νά ξαναζοῦμε παιδιά, πιό καλοί, πιό ἀγνοί, πιό ταπεινοί, ὅπως ἐκεῖνα. Μᾶς τό ζητάει, ἄλλωστε, ὁ Ἱδιος ὁ Θεός μας.

«Ἀμήν, λέγω ὑμῖν, ἔάν μή στραφῆτε καί γένησθε ὡς τά παιδία, οὐ μή εἰσέλθητε εἰς τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν», δίδαξε Ἐκείνος, πού καλούσε τά παιδιά μέ ἀπέραντη τρυφερότητα κοντά Του, καί τά ἀγαποῦσε σάν ζωντανούς ἀγγέλους τῆς ἀληθινῆς ζωῆς. Στά καθαρά καί ἀθῶα μάτια τους ἔβλεπε τή σπινθηροβόλα σιγουριά τῆς ἐλπίδας.

Ναί, τό παιδί είναι μία ἀσπιλωτή βεβαιότητα, μία «οὐλόφρεσκη» παρουσία μέσα στό σύμπαν. Δέν ἔχει μάθει ἀκόμη νά χωρίζει τόν κόσμο στά δυό, στούς ἔχθρούς καί στούς φίλους. Δέν ξέρει τόν δόλο. Κατέχει τήν ἀρετή νά ἐκπλήσσεται, νά συγκινεῖται, νά θαυμάζει. Ἐχει ὅλους τούς δρόμους ἀνοικτούς μπροστά του: Μπορεῖ νά ὄνειρεύεται, νά σκεδιάζει, καί συχνά μέ τή δύναμη τῆς φαντασίας νά πραγματοποιεῖ. Γιά τούτο είναι αἰσιόδοξο. Ὁ ἀνθρωπος, ὅμως, μεγαλώνοντας γίνεται σύνθετος, διαφθείρεται, συγκεντρώνεται στό ἐγώ του, αἰχμαλωτίζεται στό τρομερό πάθος τοῦ μίσους. Ἀπομακρύνεται ὅλο καί πιό πολύ ἀπό τό παιδικό αἴσθημα τῆς ἀνεμελιᾶς. Μίας ἀνεμελιᾶς, πού δέν είναι ἀνευθυνότητα, ἀλλά ἐλευθερία. Θέλει νά φαίνεται δυνατός, σπουδαῖος, ἐπιτυχημένος. Συμβιβάζεται μέ μία ἐπιταχυνόμενη κάθοδο, ὑπερηφανεύεται γιά γνώσεις ἀνώφελες,

πού τοῦ κρύβουν τή μόνη ἀπαραίτητη ἀλήθεια. Γιά νά ξαναβρεῖ κανείς τόν Παράδεισο, τό βασίλειο τῆς ἀθωότητας καί τῆς ἀγάπης, πρέπει νά ξαναζίνει παιδί. Νά κοπιάσει, γιά νά γίνει ὅτι τά ἀθῶα ἐκεῖνα πλάσματα είναι ἀπό τή φύση τους.

Εἶναι ἰδανική εὐκαιρία, τή φετινή Πρωτοχρονία νά θέσουμε γιά τό Νέο ἔτος τούτο τόν στόχο, τόν ὑψηλό καί θεοφιλή:

Σάν τά παιδιά, νά ἀγαπίσουμε διάπλατα καί ἀνυπόκριτα, χωρίς ἐπιφύλαξη, χωρίς ύστεροβουλία, χωρίς ἀντάλλαγμα. Σάν τά παιδιά, νά γίνουμε ἀπλοί καί δοτικοί, ταπεινοί καί ἀνεξίκακοι. Νά συμφιλιωθοῦμε καί νά ἀγκαλιάσουμε ὅλους, νά σπάσουμε τούς δεσμούς μας μέ τήν ύπεροψία, τόν ἐγωισμό καί τήν ἐμπάθεια, νά διακριθοῦμε σε ἔργα ἀγαθά, σε ἐπιδόσεις καλωσύνης, καταλλαγῆς καί ἐνόπτης.

Σάν τά παιδιά, τά ἀμέριμνα, νά πορευόμαστε κάτω ἀπό τή στοργή τοῦ Ἐπουράνιου Πατέρα μας. Νά νοιάθουμε τήν γλυκιά αἴσθηση τῆς ἀσφάλειας, ἀφήνοντας μέ ἐμπιστοσύνη «έαυτούς καί ἀλλήλους καί πᾶσαν τήν ζωήν ἡμῶν» στά παντοδύναμα χέρια Του. Σάν τά παιδιά, νά μεταλλάσσουμε τήν ὅποια ἦττα μας σέ νέα ἀρχή, τή θλίψη μας σέ κατάνυξη καί δάκρυα λυτρωτικά, τήν ἀπογοήτευση σε ἐνθουσιασμό, τήν πτώση σε ἀνάταση καί ἀνάσταση.

Σάν τά παιδιά, νά ζοῦμε μέ ἐνθουσιασμό τήν κάθη στηγμή μας. Μπορεῖ νά φαίνεται μικρή καί ἀσύνηντη, ἀλλά τῆς προσδίδει ἀπειρο ἀξία τό γεγονός ὅτι μᾶς χαρίζεται γιά νά τήν μεταμορφώνουμε μέ τήν ἐν Χριστῷ ζωή μας σέ αἰωνιότητα.

Σάν τά παιδιά τῆς Γαλιλαίας, νά νοιάθουμε τήν ἀληθινή χαρά τής συνάντησης μέ τόν Κύριό μας. Νά ἀναγνωρίζουμε τήν εἰκόνα Του ἐκεῖ πού ὁ Ἱδιος Θέλησε, στούς ἀδελφούς Του τούς ἐλαχίστους, κυρίως, ὅμως, στῶν παιδιῶν τά καθαρά καί ἀγνά πρόσωπα. «Ὦ ος ἔάν δέξηται παιδίον τοιούτον ἐν, ἐμέ δέχεται», είπε ἐπισημάνει. Ἐκεῖνον ἃς ὑποδεχτοῦμε, Ἐκεῖνον ἃς περιθάλψουμε, Ἐκεῖνον ἃς διακονήσουμε στά ἀθῶα πρόσωπα τῶν παιδιῶν, καί ἴδιαίτερα τῶν ἐμπερίστατων, πού περιμένουν τή στοργή, τή φροντίδα καί τήν ἀγκαλιά μας. Ἄς μήν γίνουν ἀφορμή τά τεκταινόμενα τῶν ἡμερῶν μας νά τούς στερήσουμε τήν ἔκφραση τῆς ἀγάπης μας, ἴδιαίτερα τούτη τή γιορτινή περίοδο.

«Ο Θεός μᾶς καλεῖ νά γίνουμε σάν τά παιδιά. Στήν ἀνατολή τοῦ νέου χρόνου, ἃς ἀνταποκριθοῦμε στήν προτροπή Του, γιά νά βιώσουμε τή γλυκύτατη αἴσθηση τῆς παντοδύναμης παρουσίας Του, γιά νά χυθεῖ φῶτα στή ζωή μας, καί βαθειά χαρά στής καρδιές μας, γιά νά ἀτενίσουμε τό μέλλον μας μέ αἰσιοδοξία. Ἄς είναι γιά ὅλους μας αὐτός ὁ πιό ἐλπιδοφόρος στόχος, ἡ πιό μεγαλειώδης προοπτική, ὁ πιό ζηλευτός προορισμός, πού θά φωταγωγίσει πανηγυρικά τήν είσοδό μας στό νέο ἔτος! •

Καλή καί εὐλογημένη χρονιά!
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ